

ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ: ΕΥΓΕΝΙΑ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ

ΕΤΟΣ 1916 — Τόμος ΙΚΘ—ΙΙΓ
ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ — ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 1916

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ,

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΣΥΓΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

Ἐκδοαίς ἐκλεκτῆ γενικῶς Φρ. χρ. ἢ Δραχ. 25.—

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ:

ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΑ ΕΥΓΕΝΙΑΝ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

Ὀδὸς Μενάνδρου 83. ΑΘΗΝΑΣ

Τηλεγραφικὴ Διεύθυνσις: "ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΝ." ΑΘΗΝΑΣ

Πᾶν χειρόγραφον δημοσιεύμενον ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφεται.

Πᾶν σύγγραμμα ἀποστέλλόμενον εἰς τὰ γραφεῖά μας ἀναγγέλλεται.

Αἱ ἐγγραφαὶ ἀρχοῦν ἀπὸ 1ης ἐκάστου μηνός. Τὸ τεύχος δρ. 2.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Βιβλιοθήκη Ἑλλήνων ἐν τῇ Ξένῃ: *Εὐγενίας Ζωγράφου*.—Μικρὸς ἱστορικός. Οἱ Ἄδελφοί: *Θεοδ. Βελλιανίτου*.—Ἔργον πολιτισμοῦ: *Δηξουριώτη*.—Ἐπιστολαὶ ἑνὸς ἰδιωτοῦ, Πῶς γαιμετοῦν καθ' ὁδόν: *Εὐαγόρας Θαλλίδης*.—Πῶς πιατοῦν τὰ εἶδωλα.—*Δύγουστος Σεπτέμβριος 1916*, Γόσσι ἀπὸ τὴν πολεμικῆ ζωῆ. — Ἀπὸ τὴν καλλιτεχνικῆ ζωῆ. — Αἱ καλλιτέχνιδες μᾶς εἰς τὴν Γαλλίαν.—Ὁ κ. Βενιζέλος καὶ οἱ σινογαῖται του.—Ἀπὸ τὴν ζωήν τοῦ μηνός.—Κοινωνικὰ πένθη. Ἰωάννης Νικ. Περασίτης.—Ἀντίστα. Θ. Βελλιανίτου.—Ἐκδόσεις Ἀγκύρας.

ΚΟΣΜΟΣ: Οἱ ξενιτευμένοι μᾶς.—Ἡ Βόσσιος Ἡπειρος.—10 χιλιάδες ἑταίρη γυναικῶν.

ΕΙΚΟΝΕΣ: Ὁ Βασιλεὺς ἢ Βασίλισσα καὶ ὁ Διάδοχος τῆς Ρουμανίας ἐπιθεωροῦντες τὰ στρατεύματα.

MADAME SOPHIE ZILLER

RUE SOLONOS No 1

ACADEMIE DE MUSIQUE

Concert Training

Musique classique et moderne. Leçons d'accompagnement pour les dames et Messieurs qui jouent un instrument quelconque.

CONCERTS A 2 PIANOS

Enseignement sur la «Reforme pianistique». Système Deppe

1 Leçon par semaine, 15 fr. le cachet

2 » » » 10 » » »

1 » tous le 25 jours 5

(Chez elle de 3—5 h.)

Σ. Π. Α. Π.

ΧΙΛΙΟΜΕΤΡΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑΡΙΑ ΤΑΞΕΙΔΙΩΝ

Πρὸς ὁδηγίαν τῶν ἐνδιαφερομένων παραθέτομεν τὴν προκύπτουσαν διαφορὰν πρὸς ὄφελος τῶν ταξιδευόντων μὲ βιβλιάριον 25,000 χιλιομέτρων, ἐν συγκρίσει μὲ τὰς τιμὰς τῶν ἀπλῶν εἰσιτηρίων.

		Θέσις Α'		
		Β'	Γ'	
Ἐξ Ἀθηνῶν	Εἰσιτήρ.	9.20	7.30	4.60
	Βιβλιάρ.	7.65	6.40	3.85
Διὰ Κόρινθον	Εἰσιτήρ.	15.70	12.50	7.85
	Βιβλιάρ.	12.20	10.16	6.10
» Ἄργος	Εἰσιτήρ.	23.20	18.80	11.60
	Βιβλιάρ.	18.—	15.—	9.—
» Τρίπολι	Εἰσιτήρ.	29.20	22.—	14.60
	Βιβλιάρ.	21.95	18.30	11.—
» Μεγαλ.	Εἰσιτήρ.	34.50	25.75	12.75
	Βιβλιάρ.	27.80	23.20	13.90
» Ἄκρ.	Εἰσιτήρ.	19.50	15.50	9.20
	Βιβλιάρ.	13.05	10.85	6.55
» Πάτρας	Εἰσιτήρ.	25.—	18.—	10.—
	Βιβλιάρ.	19.65	15.55	9.35
» Πύργου	Εἰσιτήρ.	37.70	18.10	16.35
	Βιβλιάρ.	27.05	15.55	13.55
Ἐκ Πατρῶν	Εἰσιτήρ.	12.70	10.10	6.35
	Βιβλιάρ.	8.38	6.95	4.15
Διὰ Πύργου	Εἰσιτήρ.	7.60	6.—	3.80
	Βιβλιάρ.	4.98	4.05	2.45
» Δεχαίνά	Εἰσιτήρ.	5.10	5.—	2.55
	Βιβλιάρ.	3.35	2.80	1.70
» Αἰγίου	Εἰσιτήρ.	16.50	13.10	8.25
	Βιβλιάρ.	11.—	9.20	5.50
Ἐκ Τριπόλεως	Εἰσιτήρ.	13.70	12.25	7.30
	Βιβλιάρ.	9.65	8.05	4.85
Διὰ Καλάμας	Εἰσιτήρ.	9.50	7.80	4.70
	Βιβλιάρ.	6.75	5.60	3.40

(Ἐκ τοῦ Γραφεῖου)

Ἐν ὁδῶ Ἑρμοῦ ἀρ. 42

ΜΕΓΑΣ ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ

PRINTEMPS

Δ. & Φ. ΜΟΥΤΣΟΠΟΥΛΩΝ

Εἰς τὸν ἀφθονον καὶ ποικιλώτατον καὶ πολύμορφον καὶ πολύχρωμον ἐμπορικὸν πλοῦτον τοῦ καταστήματος τῶν ἀδελφῶν Μουτσοπούλων ζητήσατε τὸ τελειότερον ἀσπρόρροσχα διὰ ΠΡΟΙΚΑΣ, τὰ πλέον πολυποικίλα κεντήματα καὶ δαντέλλας καὶ τὰς τελευταίας μόδας εἰς ὑφάσματα. Δὲν θὰ σᾶς προσελκύσῃ μόνον ὁ πλοῦτος καὶ ἡ εὐθηνία τοῦ καταστήματος ἀλλὰ καὶ ἡ ἰδιότησα εἰς τοὺς καταστηματαρχὰς τούτους εὐγένεια καὶ ἀδρότης τῶν τρόπων.

Σ. Π. Α. Π.

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ

6.30 π. μ. Διὰ Κόρινθον, Ναύπλιον, Τρίπολι, Μεγαλόπολι, Κυπαρισσία, Καλάμας.
7.00 π. μ. Διὰ Κόρινθον, Καλάβρυτα, Πάτρας, Κυλλήνην (λουτρά), Πύργον, Ὀλύμπια.
7.35 π. μ. Διὰ Κόρινθον καὶ τὰς μέχρις Ἀκράτας στάσεις.

12.00 π. μ. Διὰ Κόρινθον, Ναύπλιον, Πάτρας.

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΠΑΤΡΩΝ

7.40 π. μ. Διὰ Κόρινθον, Ἀθήνας, Ναύπλιον.
11.45 π. μ. Διὰ Καλάβρυτα, Κόρινθον, Ἀθήνας.
6.30 π. μ. Διὰ Κυλλήνην (λουτρά) Πύργον, Ὀλύμπια, Κυπαρισσία, Καλάμας, Μεγαλόπολι, Τρίπολι.
3.50 μ. μ. Διὰ Κυλλήνην (λουτρά), Πύργον, Ὀλύμπια.

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΚΑΛΑΜΩΝ

7.00 π. μ. Διὰ Κυπαρισσία, Ὀλύμπια, Πύργον, Μεγαλόπολι, Τρίπολι, Ναύπλιον, Ἀθήνας.
12.05 π. μ. Διὰ Πύργον, Ὀλύμπια, Τρίπολι.

ΑΦΙΞΕΙΣ ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ

4.50 μ. μ. Ἐκ Πατρῶν, Τριπόλεως, Ναυπλίου.
6.15 μ. μ. Τοπικὴ ἐκ Κορίνθου.
7.15 μ. μ. Ἐξ Ὀλομπίων, Πύργου, Κυλλήνης (λουτρῶν), Πατρῶν, Καλαβρύτων.
8.05 μ. μ. Ἐκ Καλαμῶν, Κυπαρισσίας, Μεγαλοπόλεως, Τριπόλεως, Ναυπλίου.

ΧΙΛΙΟΜΕΤΡΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑΡΙΑ ΤΑΞΕΙΔΙΩΝ

1000 χιλιόμε. (Α' Θ. Δρ. 90) διαρκεία
ἐκπτώσις 25 ο) (Β' Θ. Δρ. 75) 6 μηνῶν
(Γ' Θ. Δρ. 45)
25000 χιλιόμε. (Α' Θ. Δρ. 210)
(Β' Θ. Δρ. 175) διαρκεία
ἐκπτώσις 40 ο) (Γ' Θ. Δρ. 105) 1 ἔτη

ΛΑΧΕΙΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΚΛΗΡΩΣΙΣ: Τη 28 Φεβρουαρίου, 24 Απριλίου, 26 Ιουνίου, 25 Σεπτεμβρίου, 27 Νοεμβρίου και 31 Δεκεμβρίου, 1916

ΔΡΑΧΜΑΙ 1,200,000 ΚΕΡΑΗ

Κέρδη έκαστης τῶν κληρώσεων

Καθ' ἑκάστην κλήρωσιν ἐκδίδονται 100,000 γραμμᾶτια ἀξίας δραχμῶν 400,000. Παρέχονται κέρδη εἰς 2,000 γραμμᾶτια ἀξίας δραχμῶν 200,000.

Ἐκαστον ἀκέραιον γραμμᾶτιον τιμᾶται ὄρ. 4, δυνάμενον νὰ διαιρεθῆ εἰς τέσσαρα τέταρτα γραμματίου τιμώμενα ἀντὶ μιᾶς δραχμῆς.

Κέρδη	ἄξ	Δραχμαὶ	Ἐν δλω
1	ἀξ	80,000	80,000
1	ἀξ	20,000	20,000
2	ἀπὸ	2,500	5,000
6	ἀπὸ	1,000	6,000
15	ἀπὸ	400	6,000
25	ἀπὸ	200	5,000
1,950	ἀπὸ	40	78,000
2,000			200,000

Δι' ἑκάστην τῶν κληρώσεων ἐκδίδονται ἴδια ἀκέραια γραμμᾶτια, πωλούμενα ἀντὶ τεσσάρων δραχμῶν, ἰσχύοντα δι' ὀλόκληρον τὸ κέρδος καὶ δυνάμενα νὰ διαιρεθῶσιν εἰς τέταρτα γραμματίου, τιμώμενα ἀντὶ μιᾶς δραχμῆς ἑκαστον καὶ παρέχοντα συμμετοχὴν εἰς τὸ τέταρτον τοῦ κέρδους.

Ἀμοιβαί, ὧν δὲν ἐζητήθη ἢ πληρωμὴ ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς κληρώσεως, παραγράφονται ὑπὲρ τοῦ Ταμείου τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου.

Εἰς τοὺς ἀγοράζοντας πρὸς μεταπώλησιν διὰ μιᾶς ἐπὶ προκαταβολῆ τοῦ τιμήματος, κατόπιν εἰδικῆς μετὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν συμφωνίας, γραμμᾶτια ἢ τιμήματα γραμματίου ἀξίας δέκα χιλιάδων δραχμῶν, παρέχεται ἑκπτώσις ἐπὶ τοῦ τιμήματος αὐτῶν 15 τοῖς %, εἰς δὲ τοὺς ἀγοράζοντας διὰ μιᾶς ἐπὶ προκαταβολῆ τοῦ τιμήματος γραμμᾶτια ἢ τιμήματα γραμματίου ἀξίας χιλίων δραχμῶν τοῦλάχιστον παρέχεται ἑκπτώσις 10 τοῖς %, καὶ εἰς τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους, τοὺς ἐπιτετραμμένους τὴν πώλησιν γραμματίων καὶ τιμημάτων γραμματίου, παρέχεται ἑκπτώσις 5 τοῖς %.

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ἢ ζήτησιν γραμματίων ἀπευθυντέον εἰς τὸ Γραφεῖον Λαχείων τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου καὶ τῶν Ἀρχαιοτήτων, Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν, εἰς Ἀθήνας.

Ὁ Διευθὼν Τμηματάρχης

Γ. Ν. ΚΟΦΙΝΑΣ

ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

Πρὸς προεστίασιν τῆς παραγωγῆς καὶ τῆς ἐμπορίας τῆς σταφίδος

Δελτίον κινήσεως Σταφιδοκάβου ἀπὸ 10 Αὐγούστου 1915—03 Ἰουνίου 1916

ΕΞΑΓΩΓΗ

Ἔτη	Λίτρα ἐνετικά
1915—1916	202.629.631
1914—1915	214.884.234
1913—1914	207.304.885

ΑΠΟΘΗΚΑΙ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΠΑΡΑΚΡΑΤΗΣΕΩΣ

Ἔτη	Ποσὸν δελτίων	Συμψηφισμός	Ἐπόλοιπον
1915—1916	Ἐκδοθέντα καὶ παρελθούσης χρήσεως 82.435.800	71.827.700	10.608.100
1914—1915	103.905.700	95.127.800	7.777.900
1913—1914	80.457.000	63.509.700	16.947.300

ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΑΙ ΕΠ' ΕΝΕΧΥΡΩ

Ἔτη	Εἰσαγωγή	Ἐξαγωγή	Ἐπόλοιπον
1915—1916	17.923.441	14.427.003	3.496.938
1914—1915	36.307.927	33.983.179	2.324.148
1913—1914	22.150.163	16.490.437	2.659.726

ΔΑΝΕΙΑ ΕΠ' ΕΝΕΧΥΡΩ ΔΕΛΤΙΩΝ ΠΑΡΑΚΡΑΤΗΣΕΩΣ

Ἔτη	Ἐνεχυριάσεις	Ἀναλήψεις	Ἐπόλοιπον
1915—1916	9.889.900	9.532.600	357.000
1914—1915	4.317.360	4.208.500	108.100

Σημείωσις.—Ἐκτὸς τῶν λιτρῶν ἐνετικῶν 202.029.931 τῆς ἐξαγωγῆς περιμένειν καὶ ἀνεκαθαίρωσι οὐ διασαφῆσις παρὰ τὸ τελωνεῖον Πατρῶν τὴν 30 Ἰουλίου ἔ. ἑ. λιτρ. ἐνετ. 428.900 μικτοῦ βάρους.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου)

Ἐν Ἀθήναις τῆ 5 Ἰουλίου 1916.

SALON FEMINA

LAZ. THEODOSSIOY

COIFFEUR DES DAMES

NIKIS 10 ATHENES

ONDULATION MACREL

CAMPOINE

POSTICHES D'ART

PREMIER D'ARTIS

FRISURE NATURELLE

TEINTURE ORIENTAL

STEINS ORIENTAL

STORES LIMITED

PREMIÈRE MAISON DE L'ORIENT VENDANT LE MEILLEUR MARCHÉ

VÊTEMENTS POUR HOMMES et ENFANTS

ROBES, MANTAUX E. T. C. POUR DAMES et FILLETES

Bonneterie, Chemiserie, Parfumerie, Ganterie, Lingerie, fines Articles de Blanc, Chapellerie,
Maroquinerie, Chaussures, Articles de Voyage, Modes, Fleurs ect.

LE CAIRE, ALEXANDRIE, TANTAH, MANSOURAH, MINIEH, ASSIOUT,
SALONIQUE, CONSTANTINOPLÉ (GALATA et STAMBOUL).

ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΣΤΕΪΝ LIMITED

ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΕΝ ΑΝΑΤΟΛΗ ΠΡΩΤΙΣΤΗΣ ΤΑΞΕΩΣ ΕΧΩΝ ΤΑΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΤΕΡΑΣ ΤΙΜΑΣ

ΕΝΔΥΜΑΤΑ ΔΙΑ ΚΥΡΙΟΥΣ ΚΑΙ ΠΑΙΔΙΑ

Ἐνδύματα, ἐπανωφόρια κτλ. διὰ κυρίας καὶ κοράσια.

Εἶδη πλεκτικῆς, ὑποκάμισα, ἀρώματα, χειρόκτια, εἶδη ψιλικῶν, ὅλα τὰ εἶδη
ἐσωρροῦχων πολυτελείας ἢ μὴ, εἶδη δερμάτινα, ὑποδήματα, καπέλλα,
εἶδη ταξειδίου, εἶδη μόδας, ἄνθη κ.τ.λ.

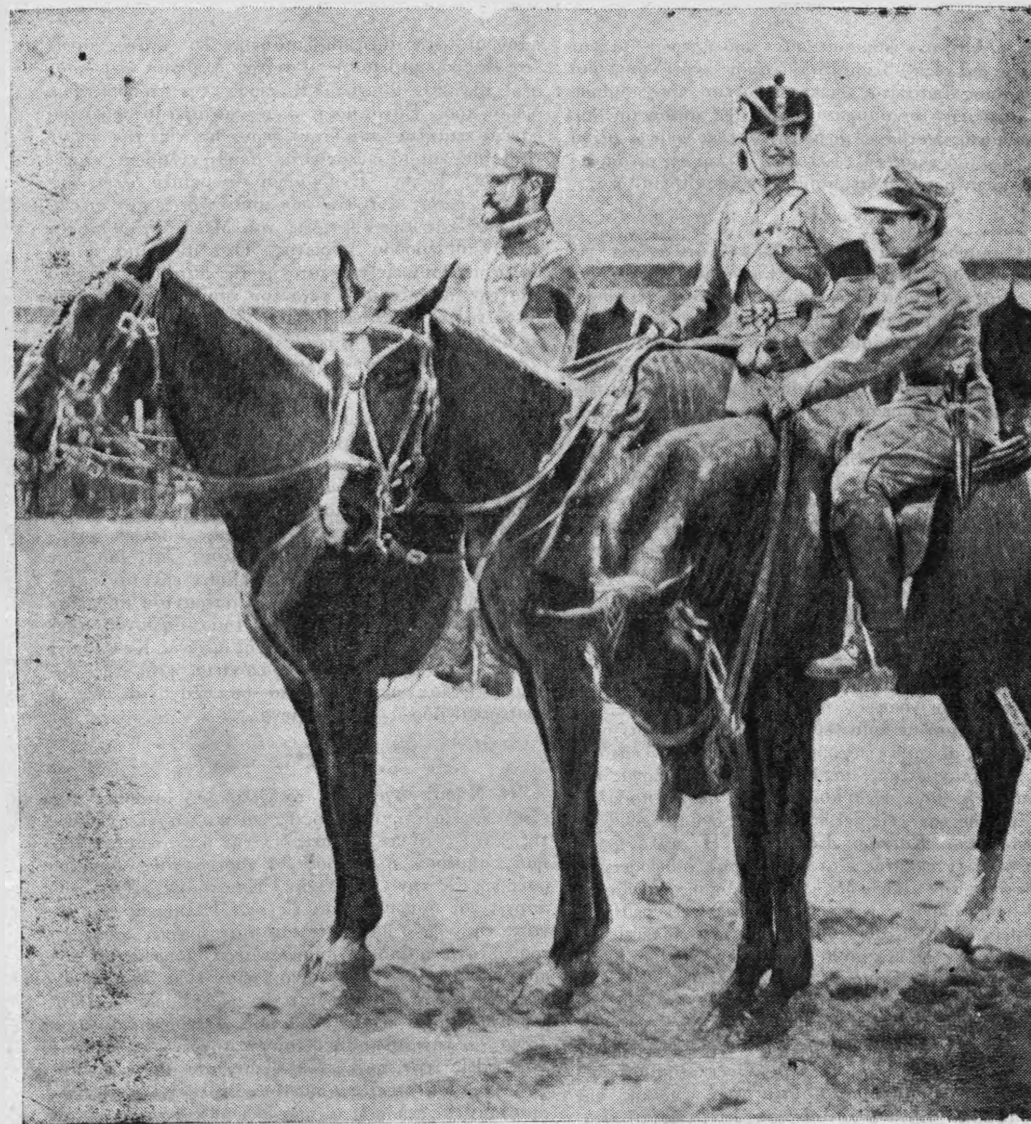
ΚΑΙ ΡΟΝ, ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ, ΤΑΝΤΑ, ΜΑΝΣΟΥΡΑ, ΜΙΝΙΑ, ΑΣΣΙΟΥΤ, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ,
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ (Γαλιτὰ καὶ Σταμπούλ.)

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

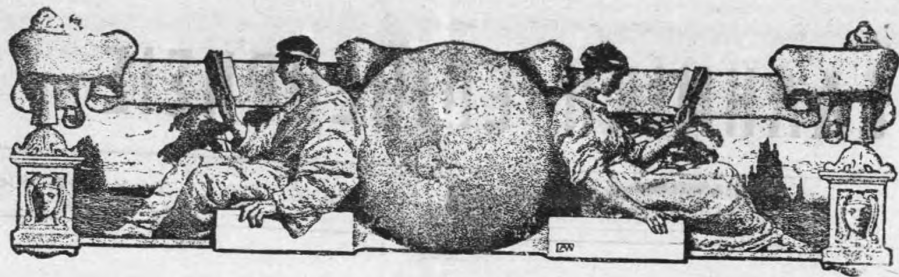
ΕΤΟΣ Θ'.

ΑΘΗΝΑΙ, ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ-ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 1916.

ΤΕΥΧΟΣ 108-107

Ὁ Βασιλεύς, ἡ Βασίλισσα καὶ ὁ Διάδοχος τῆς Ρουμανίας ἐπιθεωροῦντες τὰ στρατεύματα

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΑΙ ΕΛΛΗΝΩΝ ΕΝ ΤΗ, ΞΕΝΗ,

ΑΙ «Αθήναι» ἐδημοσίευσαν προ ἡμερῶν μικρὸν ἄρθρον διὰ τὰς βιβλιοθήκας Σάμου καὶ Χίου, διὰ τὰς ὁποίας ἀπαιτεῖται ἄμεσος ἐνέργεια πρὸς διάσωσιν καὶ καλὴν συντήρησιν αὐτῶν. Ἐξ αὐτοῦ τοῦ δημοσιεύματος λαμβάνω ἀφορμὴν διὰ νὰ γράψω ὀλίγα τινὰ περὶ τῶν ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος Ἑλλήνων, οἱ ὅποιοι διατηροῦσι μετὰ φανατισμοῦ πλουσίας βιβλιοθήκας.

Ἡ σπουδαιότερα ἐξ αὐτῶν φρονῶ ὅτι ἀνήκει εἰς τὸν ἐν Λονδίῳ Πρέσβυν κ. Γ. Γεννάδιον. Οὗτος εἶνε μέλος μᾶς τῶν ἐπιφανέστερων οἰκογενειῶν τῆς Ἑλλάδος. Ὁ πατὴρ του εἶνε ἱστορικὴ φυσιογνωμία, ἀπολαμβάνουσα τοῦ Πανελληνίου σεβασμοῦ διὰ τὴν φιλοπατρίαν του, διὰ τὴν Ἑλληνοπρέπειαν τῶν αἰσθημάτων του καὶ διὰ τὴν ἀφοσίωσιν του πρὸς τὴν ἰδέαν τῆς Ἑλληνοκρατοῦς ἐπίσης ἀγωγῆς τῆς νεότητος τοῦ ἀναγεννωμένου ἔθνους.

Ὁ υἱὸς του Ἰωάννης Γεννάδιος, ἀνδρωθεὶς καὶ ἀνατραφεὶς εἰς τοιοῦτον ἐθνικὸν περιβάλλον, διεμορφώθη εἰς ἓνα ἐκ τῶν πολυμαθεστέρων ἀνδρῶν τῆς συγχρόνου ἐποχῆς καὶ καθὼς ἦτο φυσικὸν ἠγάπησε μὲ πάθος τὸ βιβλίον. Εἰς αὐτὸ συνεκέντρωσε τὰς ὥρας τῆς σχολῆς του, τὰς ὥρας τῶν ρευθασμῶν του καὶ τῶν ὄνειρων του καὶ εἰς τὰς ὥρας αἰθουσᾶς τοῦ ἄνω πατώματος τοῦ μεγάρου τῆς Ἑλληνικῆς Προσβείας, παρὰ τὸ Κέσιγκτον Πάρκ, ἀπλοῦνται εἰς ἀτελευτήτους σειρὰς χιλιάδες τόμων πολυτίμων βιβλίων, μέσα εἰς τὰ ὁποῖα κυριαρχοῦν αἱ Ἑλληνικαὶ ἐκδόσεις, οἱ Ἑλληνες συγγραφεῖς, ἡ Ἑλληνικὴ φιλολογία.

Ἐνθυμοῦμαι μὲ ποῖαν εὐχαρίστησιν, μὲ ποῖαν ἐπερηφάνειαν, μὲ ποῖαν ψυχικὴν ἀγαλλίασιν, μοῦ ἐπεδείκνυε τὰς σπανιωτέρας, τὰς σοβαρωτέρας συλλογὰς τῆς βιβλιοθήκης του. Ἐνθυμοῦμαι μίαν σειρὰν ποικίλην εἰς βιβλιοδέτησιν, εἰς ἐκτύπων, εἰς σήματα, εἰς χρονολογίας ἀπὸ **Καινῆς Διαθήκας**. Ἡ συλλογὴ του περιλαμβάνει περὶ τὰς ἑκατὸν τοιαύτας διαφορητικὰς ἢ μία πρὸς τὴν ἄλλην. Μὲ τοίους κόπους, ἀναζητήσεις, μακροχρονίους ἐρεῦνας, δαπάνας, ἀνευρέθησαν τὰ βιβλία αὐτά! Κάθε τομιδιὸν ἀντιπροσωπεύει καὶ μίαν ἀγωνίαν καὶ ἓνα πόθον, καὶ μίαν λαχτάρα. Κάθε τομιδιὸν εἶχε τὴν ἱστορίαν του. Συνελέγησαν καὶ ἀπὸ τῶν Παρισίων, καὶ ἀπὸ τὴν Μασσαλίαν, καὶ ἀπὸ τὴν Βενετίαν, καὶ ἀπὸ τὴν Ρώμην καὶ ἀπὸ τῆς Ἀθήνας. Ἐνθυμοῦμαι σπανίας ἐκδόσεις ἀρχαίων συγγραφέων, εὐαγγέλια πολυτίμα καὶ ἄλλα βιβλία ἐκκλησιαστικά! Ἐνθυμοῦμαι βιβλία παλαιότατα περὶ φυσικῆς καὶ ζωγραφικῆς. Ἐργα ξένων συγγραφέων, εἰς τὸ περιθώριον τῶν ὁποίων ὁ Μέγας Ναπολεὼν ἰδιοχείρως εἶχε γράψει παρατηρήσεις ἢ σκέψεις του.

Ἄτυχῶς δὲν ἔχω προχείρους τὰς σημειώσεις μου διὰ νὰ εἶμαι εἰς θέσιν νὰ δώσω πλεονέτην ἰδέαν τῆς

σπουδαιότητος αὐτῆς βιβλιοθήκης. Τὸ γεγονός μόνον εἶνε ὅτι, τὴν βιβλιοθήκην αὐτήν, ἡ ὁποία ἔχει ἀξίαν περὶ τὰς 20—25 χιλιάδας λίρας, τὴν προορίζει ὡς δῶρον πρὸς ἔθνος μαζὴ μὲ μερικὰ ἄλλα ἱστορικὰ καὶ ἐθνικὰ κειμήλια τοῦ ἔχουν περιέλθει εἰς τὴν κυριότητά του, καὶ τὰ φυλάττει μὲ ἀληθῆ εὐλάβειαν ὁ φιλόπατρις Ἑλληὴν. Ἐνθυμοῦμαι ὅτι μεταξὺ ἄλλων τοιαύτης φύσεως ἀντικειμένων μοῦ ἐπέδειξε τὸν στέφανον τοῦ κατέθηκεν ἡ πόλις τοῦ Μεσολογγίου εἰς τὸν νεκρὸν τοῦ λόρδου Βύρωνος. Ὅλα αὐτὰ μιὰ ἡμέρα θὰ περιέλθουν εἰς τὴν κατοχὴν τῆς πατρίδος, ἡ ὁποία ἀπὸ τὴν οἰκογένειαν Γενναδίου ἐσυνήθισε νὰ δέχεται τὰς πλέον ἐθνικὰς ὑπηρεσίας.

Εἰς τὴν Λάρνακα, εἰς τὸν οἶκον τοῦ κ. Πιερίδου εἶδον ἐπίσης θαυμασίαν βιβλιοθήκην ἐπιμελῶς καὶ ἀφειδῶς συλλεγεμένην ἀπὸ τὸν κ. Πιερίδην, φανατικὸν βιβλιόφιλον. Καὶ ἐκεῖ μὲ ἰδιαίτερον γαρν εἶδα νὰ μοῦ ἐπιδεικνύουν τόμους σπανιωτάτους καὶ πολυτιμοτάτους. Βιβλία φιλολογικὰ, ἐκκλησιαστικά, ἱστορικὰ, ἐπιστημονικά, Ἑλληνικά, Λατινικά, Γαλλικά καταλαμβάνουν βιβλιοθήκας ὑπερυψηλῶν καὶ παρέχουν ἀναμφισβήτητον ψυχικὴν ἀγαλλίασιν εἰς τὸν κάτοχον αὐτῶν. Ἡ Κύπρος εἶνε ἓνα ἀπέραντον μουσεῖον σπανιωτάτων καλλιτεχνημάτων. Ἰδίως ἀφθονοῦν ἐκεῖ τὰ εἰς χρυσὸν καλλιτεχνήματα τῆς ἀρχαίας Κυπριακῆς τέχνης. Ἄτυχῶς μὲ ὅλα τὰ δρακόντεια κατὰ τῆς ἀρχαιοκαπηλείας μέτρα πλείστα ὅσα ἐξάγονται εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἀδρῶς ἀγοραζόμενα.

Ἡ Νῆσος λόγῳ τῆς τρισχιλιετοῦς ἱστορίας της εἶνε ἀκένωτος πηγὴ ἱστορικῆς καὶ καλλιτεχνικῆς μελέτης, καὶ ἐὰν αἱ περιστάσεις δὲν τὴν ἀπεμάκρυναν ἀπὸ ἡμᾶς, σήμερον ἡ Κύπρος θὰ παρεῖχε τοὺς θησαυροὺς της εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπιστήμην. Ὅτι ἐνυπάρχει καὶ διαφυλάττεται εἰς τὰς Ἑλληνικὰς οἰκογενεῖας τῆς νήσου θὰ ἀποτελέσῃ μίαν ἡμέραν συγκεντρούμενον ἓνα ἀπὸ τὰ σπουδαιότερα μουσεῖα τοῦ κόσμου. Εἰς μίαν ἄλλην οἰκογένειαν εἶδα περίφημον συλλογὴν εἰδῶν ἀγγειοπλαστικῆς τῆς Ρόδου. Ἀλλὰ ξεφεύγω ἀπὸ τὸ κύριον θέμα μου. Τελειῶνω μὲ λίγα λόγια γιὰ τὴν βιβλιοθήκην τοῦ ἐν Λονδίῳ κ. Μεσσηνέζη. Εἰς τὴν φιλόξενον οἰκίαν του μοῦ ἐπεδείχθη θαυμασία συλλογὴ σπανίων βιβλίων. Ἐκεῖ κυριαρχοῦν αἱ ἐκδόσεις αἱ ἀφορώσαι τὴν γεωγραφίαν καὶ τοὺς περιηγητάς. Εἶδον πίνακας ἐγχρώμους θαυμαστῆς τέχνης καὶ καταλήγω ἐδῶ μὲ τὴν εὐχὴν νὰ εἰρίσκατο τρόπος νὰ συγκεντρωθοῦν εἰς καταλόγους ὅλα αἱ βιβλιοθήκαι τῶν ἀγνώστων Ἑλλήνων βιβλιόφιλων.

ΕΥΓΕΝΕΙΑ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΟΙ ΑΔΗΦΑΓΟΙ

Ὁ τρόπος κατὰ τὸν ὁποῖον διηγεῖται τις ὅτι διήποτε εἶνε τέχνη ὅπως πᾶσα ἄλλη. Ἡ τέχνη αὕτη φαίνεται ὅτι δὲν διδάσκεται, ἀλλ' ὑπάρχει ἐμφυτος εἰς μερικὸς ἀνθρώπους, διὰ τοῦτο συμβαίνει ἀνθρωποὶ ἐκτάκτου μορφώσεως νὰ διηγῶνται κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε νὰ νομίζῃ τις ὅτι ποτίζον τοὺς ἀκροατὰς τῶν χλοράλην. Πολλὰκις μοῦ συνέβη ν' ἀκούσω τοιοῦτους σοφοὺς ἀνθρώπους ἀγορεύοντας εἰς τὴν Βουλὴν ἢ διηγουμένους καὶ νὰ μὲ καταλαμβάνη ὕπνος, ἐνῷ ἐξ ἐναντίας ἔχουσα ἀνθρώπους τοῦ λαοῦ διηγουμένους ἀνεκδοτὰ τοῦ βίου των καὶ καταθελομένη, μὲ τὸν τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον παρουσιάζον μὲ τόσην πρωτοτυπίαν τὰ ἀπλὰ τῆς ζωῆς των συμβάντα, εἰς τὰ ὁποῖα εἶδον ζωὴν, καὶ κίνησιν καὶ χρωματισμὸν ἐκτακτον. Τοῦτους δὲν χερταίνει κανεὶς νὰ τοὺς ἀκούῃ. Ποῦ εἰδῶν ἄλλοι ἄνθρωποι οὕτοι τὸν τρόπον νὰ χρωματίζον τὰ λεγόμενά των ὡς νὰ ἦσαν ἀληθινὰ καλλιτέχνη; Ποῦ εἶδον ἐκεῖνο τὸ χροῦμα, αὐτὴν τὴν εὐθυμολογίαν; Ἀπὸ ποῖαν πηγῆν ἀντλοῦν ἐκείνην τὴν χάριν τῆς ἀριότητος; Ὅστε νὰ σχηματίζον κύκλους εὐρυτάτους εἰς τὰ πενήχρα κερφενεῖα τῶν χωρίων, καὶ ν' ἀποτελοῦν τὴν μόνην χάριν καὶ τὴν μόνην πνευματικὴν ἀπόλαυσιν τῶν ἀγροτῶν; Εἶνε ἀνεξήγητον μυστήριον αὕτη ἡ ἰδιοφυΐα, ἡ ὁποία ἐξήγει καὶ πλείστα ἄλλα φαινόμενα τοῦ πνευματικοῦ κόσμου. Βλέπετε εἰς τὴν λαϊκὴν ποιήσιν τῶν ἐθνῶν, ἀπλοὺς ἀγρότας, βοσκὰς τῶν βουνῶν καὶ ψαράδες ἀκατοικητῶν περλιῶν, οἱ ὁποῖοι συνθέτουν στίχους ἐξαιρετοῦς εὐρυθμίας καὶ ποιημάτων ἄλλοτε εἰδυλικὰ καὶ ἄλλοτε τραγικὰ τόσον σύμμετρα καὶ τόση βραθείας ἐννοίας, τὰ ὁποῖα ἐθαύμασαν οἱ μεγαλειετοὶ ποιητὰ παντὸς ἔθνους καὶ πάσης ἐποχῆς. Οἱ ἄνθρωποι οὗτοι δὲν γνωρίζον τίποτε ἀπὸ τὰς ἀισθητικὰς θεωρίας τοῦ Σίλλερ, δὲν ἔχουν καμίαν γνῶσιν τῶν κανόνων τῆς μετρικῆς καὶ τοῦ ρυθμοῦ. Τοὺς ἔχουν ἐμφύτους εἰς τὴν ψυχὴν των. Συνθέτοντες καθερῶν αὐτοὶ ἐμπράκτως ἀισθητικοὺς κανόνας καὶ γίνονται ὑποδείγματα εἰς ποιητάς, οἱ ὁποῖοι πληροῦν τὴν οἰκουμένην διὰ τῆς φήμης των.

Πολλὰκις σκέπτομαι ὅτι ὅλοι ἐκεῖνοι οἱ λαϊκοὶ *conteurs* οἱ τέρποντες εἰς τὰ ἐξοχικὰ χάνια τοὺς διαβάτας, ἐὰν ἠδύνατο νὰ γράψουν ὅσα λέγουν καὶ ὅπως τὰ λέγουν, θὰ ἐγίνοντο ἀφεύκτως πρῶτης τάξεως διηγηματογράφοι. Μοῦ ἔτυχε πολλὰκις εἰς τὰς ἐκλογικὰς περιόδιας μου μέσθ εἰς τὰ χωρία τῆς ἐπαρχίας μου ν' ἀκούσω τοιοῦτους διηγητάς. Ἄλλαχού, ὅπως εἰς τὴν Ρωσίαν, ὑπάρχον τοιοῦτοι μεταχειριζόμενοι τὴν ἰδιοφυΐαν των ταύτην ὡς βιοποριστικὸν ἐπάγγελμα. Μίαν φορὰν εἰς ἓνα σιδηροδρομικὸν σταθμὸν τῆς Μόσχας συνέπεσε πρὸ πολλῶν χρόνων ν' ἀκούσω ἓνα γέροντα Ρώσον διηγούμενον σκηνὰς τοῦ λαϊκοῦ βίου τόσον κομικὰς, ὥστε οἱ ἀκροαταὶ τοῦ ἐξεκhardtίζοντο ἀπὸ τὰ γέλια. Ὑστερον ἐπληροφορήθη ὅτι ὁ μέθυσος ἐκεῖνος γέρον ἦτο Ρώσος συγγραφεὺς, ὁ ὁποῖος εἶχεν εἰς τὸν καιρὸν του ἰκανὴν

φήμην, μάλιστα πρὸς σιγὴν ἐπιστεῦθη, ὅτι θὰ καθίστατο ἀρχηγὸς σχολῆς. ἤτις θὰ εἶδεν νέαν τροπὴν εἰς τὴν Ρωσικὴν λογοτεχνίαν. Ὁ μέθυσος ἐκεῖνος γέρον ἦτο ὁ Νικόλαος Βασιλεῦδις Οὐσπένσκις.

*

Ὁ Οὐσπένσκις ἦτο ὁ ἀληθὴς τύπος τοῦ λαϊκοῦ *conteur*. Καὶ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἐγράψεν ἀκόμη πρὸ τοῦ ἐκπέστη εἰς τὴν κατάστασιν τῶν εἶδον, εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν, ἔχουν τὸν ἀφελῆ καὶ τὸν σκαῖον τύπον τῶν διηγήσεων τὰς ὁποίας ἔκαμεν, ὅπως κερδίσῃ ὀλίγα γάλλικα καπίκια ἐνώπιον ἀνθρώπων μὲ χονδρὰ ὑποδήματα καὶ κόκκινα ὑποκάμισα.

Μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκεῖνης δὲν εἶχον ἀναγνώσει οὐδὲν ἐκ τῶν ἔργων του. Εἶχον ταῦτα λησμονηθῆ ἐντελῶς πρὸ πολλοῦ καὶ κανεὶς δὲν τὰ ἐδιδάχαζε πλέον. Ὅταν ἄμως μοῦ ἐκινήθη ἡ περιέργεια καὶ ἀνέγνωσα μερικὰ τῶν διηγημάτων του ἐθαύμασα τὴν τέχνην μὲ τὴν ὁποῖαν ἀπεικόνιζε τὰς Σκηναὶς μᾶς ἀγροτικῆς πανηγύρεως. Ἐνεκα τῆς ὁποίας ὁ Τερνισέφσκις εἶχε γράψει τὸ κλασικὸν ἄρθρον του. Μὴ εἶνε ἡ ἀρχὴ τῆς μεταβολῆς;

Τελευταίως ὅταν περιῶδον, ὡς ὑποψήφιος βουλευτῆς, εἰς τὴν Κέρκυραν συνέπεσε νὰ γευματίσω εἰς ἓν προάστειον τῆς πόλεως, εἰς οἰκίαν φίλου μου ἀνήκοντος εἰς τὰς λαϊκὰς τάξεις. Ἐκεῖ εὐρίσκατο ἓνας *conteur*. Τὴν ἐποχὴν ἐκεῖνην ὅλοι ὠμιλοῦμεν περὶ τῆς πείνης διότι τὴν Κέρκυραν τὴν ἐμάστιζεν ἡ πείνα, κατὰ τρόπον ἀπερίγραπτον, καθόσον ἡ Κυβέρνησις τοῦ Σκουλοῦδη εἶχε τὴν βλακείαν νὰ μᾶς ἀφήσῃ νὰ πεθάνωμεν ἀπὸ πείνης, ἐπὶ τῷ φόβῳ μήπως ἐκ τῶν ψυχίων τῆς τραπέζης μας, τραφοῦν οἱ καταφυγόντες Σέρβοι, οἵτινες εἶχον τόσα τρόφιμα ὅσα θὰ ἔχουν νὰ τρέφον ὀλόκληρον τὸν ἑλληνικὸν στρατόν, τοῦ ὁποῖου τὸ μᾶν εἶχε γὰρ τὰ ἀπὸ τὴν πείναν. Τότε ὡς εἶπα αἱ ὀμιλῆαι περιεστρέφοντο εἰς τὸ ζήτημα τῆς μαστιζούσης μας πείνης. Ἐκεῖ ἕκαστος διηγεῖτο τί ὑπέφερεν ὅπως δυνήθη νὰ ἐξασφαλίσῃ μίαν λίτραν κρέατος ἢ δύο ζεύγη αὐγῶν. Εἰς τὴν Κυβέρνησιν δὲν γνωρίζω ποῖος θαίμων εἶχεν ἐμφυσήσει τὴν μωρίαν ὅτι ἐπρεπε νὰ μὴ εἰταχθῆ οὐδὲν τρόφιμον ἐξ Ἠπειρου, ἐκ τῆς ὁποίας ἀνέκχθεν ἐπρωμηθεύετο τὰ σπάρια καὶ τὰ πλείστα τῶν τροφίμων τῆς ἡ Κέρκυρα, ἐπ' ὅσον κατεῖχον τὸ ἔδαφός της. Ἡ ὥραία αὕτη ἰδέα ἔσχεν ὡς ἀποτέλεσμα νὰ πεινάσουν οἱ κάτοικοι τῆς ὥραίας νήσου. Ἡ ἐπειὼν μάλιστα ἀκόμη ἐὰν δὲν συνέπιπτεν ἐπιστρέφων ἐκεῖθεν νὰ εἰκονίσω εἰς τὰ μέλη τῆς Κυβερνήσεως τὴν ἀπίστευτον μὲν ἀλλὰ πραγματικὴν κατάστασιν τοῦ τόπου καὶ τοὺς κινδύνους, τοὺς ὁποῖους ἐπώλεον ἡ ἀπαγόρευσις αὕτη. Ἐτύχως ἡ Κυβέρνησις, ὀλίγον ἄργά μὲν ἀλλ' ἐννόησον ἐπὶ τέλος ὅτι τὰ λαμπρὰ ταῦτα σπαρτιατικὰ μέτρα, τὸ νὰ τρέφονται δηλαδὴ οἱ Κερκυραῖοι μὲ μέλινα ζωμὸν τῆς Σπάρτης, ὁ ὁποῖος ὑποθέτω ὅτι θὰ ἦτο ὁ σημερινὸς καφέ, ἦσαν καπῶς ἀσυμβίβα-

στα με την εποχήν, και άδότη ή άδεια της είταγωγής τροφίμων, τα όποια καθήσυχασαν τους έπαναστατημένους στόμαχους των συμπολιτών μου. Αύτα συνέβησαν κατόπιν.

Τήν εποχήν όμως καθ' ήν εν 'Ανεμομύλη παρακαθήμην εις τόν λιτόν πρόγευμα, περί ου άνέφερον άνωτέρω, ή πείνα μάς έμάστιζεν όλους. 'Ο διηγητής άφου μάς ειπεν όλίγα άνέκδοτα σχετικά με την κατάσταση και μάς εικόνισεν όποιους τρόπους έμηχανεύετο διάστημα της πόλεως όδοντοίατρος να προμηθεύεται εν άφθονία τα του γεύματος όταν οι άλλοι έπεινων κατόπιν έφερε τόν λόγον περί διαστήμων φαγάδων, οι όποιοι εις μέν τους 'Ομηρικούς χρόνους θα καθίσταντο άθάνατοι, ένθ' εις την εποχήν μας παρήλθον άπρακτρήτοι και άστημοι οι δυστυχημένοι.

* *

Φαίνεται αληθώς ότι υπάρχουν άδηφαγοι των όποιων ή πείνα δεν κορέννται με τίποτε και τους όποιους έλεγον άλλοτε πηγαδοστόμους. Εις κάποιον μουσειόν της Γερμανίας ύφίσταται ο στόμαχος ανθρώπου, ο όποιος έφαγεν όλόκληρον βρώδι. 'Αλλά φαίνεται ότι και εν 'Ελλάδι υπήρξεν άνθρωπος, τοδ όποιου ή καταδρόχησις όλόκληρου μόσχου έχρησίμειυσεν άπλώς ως μεζές.

Εις παλαιότεραν εποχήν υπήρξε ταισός πηγαδόστομος όνομαζόμενος Ραζής, εις τόν τάφον του όποιου ειχε χαραχθή το έξης έπιτύμβιον :

'Ο Πηγαδόστομος Ραζής
Τών τραπέζων ο γλάρος,
'Αφου τα πάντα έφαγε
Τόν έφαγε κι' ο χάρος.

'Ο κ. Καβαδιάς, ούτως έκαιετο ο Κερκυραίος *comteur*, μάς διηγήθη νοστιμώτατα έπεισόδια :

Μίαν φοράν, μάς ειπεν, εν Κερκύρα μετέβησαν μερικοί συμπολιται μας εις κυνηγεσίαν, παρέλαβον δε μαζί των άφθονα και ποικίλα τρόφιμα, τα όποια ένεπιστεύθησαν εις ένα εκ των συντρόφων των φημιζόμενον ως μάγειρον, όπως τα παρασκευάζη και γευματίσουν έπιστρέφοντες όλοι όμοι. 'Ο άνκλαδών την ύπηρεσίαν ταύτην ήρχισε πράγματι να τα παρασκευάζη, άλλ' έως ότου έπιστρέψουν οι κυνηγοι τσιμπών δεξιά και άριστερά εν των φαγητών κατόρθωσε να φάγη όλας τάς προμηθείας της μικράς ομάδος. 'Όταν δε είδεν έπιστρέφοντας τους συντρόφους πλήρεις όρέξεως, κατέπεσαν επί της κλίνης ώσει κατεχόμενος υπό δεινής γαστραλγίας και δικαιολογούμενος ότι δεν ήδυνήθη να παρασκευάση τίποτε λόγω της νόσου. Οι φίλοι, έπεδόθησαν εις θεραπείαν του πάσχοντος συντρόφου και έπέθεσαν επί του πάσχοντος μέλους καταπλάσματα εκ λινοσπόρου. 'Ενώ δε πάντας κατείχεν άνγισυρία επί τη άπροσδοκίτη άτυχία του συντρόφου των, ο πάσχων μη καρέσας την πεινάν του με τα προηγουμένως φαγηθέντα έφαγε και τα καταπλάσματα.

'Εν τή μεταξυ άνεζητήθησαν τα όψα όπως εκ του προχείρου πλέον παρασκευάσουν φαγητόν. 'Αλλά τοιαύτα δεν εύρίσκοντο. Κατανοήσας ο πάσχων ότι ή πειναλέα μάς θα του παρέθετεν άλλου είδους έκδόριον εις την ράχιν, έσπευσε να τραπή εις φυγήν άφήσας

με άνοικτα στόματα και με κενούς στόμαχους τους συντρόφους του.

Μας διηγήθη επίσης και περι ενός παπα ο όποιος έφαγε πέντε δωδεκάδας παρτοκαλιών από της άγερβας μέχρι της άγροικίας του, ήτις εύρίσκετο δύο ώρας μακράν της πέλεως και μερικώς άλλας ιστορίας δύο αδελφών, οι όποιοι έφαγον δύο άμνούς και όταν έτελείωσαν το δείπνον των εύρισκον ότι έπεινων άκόμη.

'Αλλά το κατακόρυφον των άνεκδότων ήτο το άκρόλουθον. 'Ενας στρατιώτης έπαρουσιάσθη, μίαν ήμέραν εις την αναφοράν του λόχου ζητών να τού άφήθη ή μερίς του συσσιτίου του, διότι δεν ήδύνατο να χορτάση. 'Ο λοχαγός διέταξε να του δίδουν διπλήν μερίδα, ξημάθη δε παρά του έπιλοχίου ότι ο εν λόγω στρατιώτης όσον δήποτε και εν τού έδιδον δεν ήδύνατο να χορτάση. Τόν ήρώτησε τότε τόν ούτον θα ήτο ευχαριστημένος να φάγη.

— Μα και όλο το καζάνι, κύρ λοχαγέ, απήντησε, το τρώγω.

Αχιμάσας ο λοχαγός προέβη εις δοκίμην και είδεν ότι ήδύνατο πράγματι να καταφέρει το συσσίτιον όλόκληρου του λόχου. Τόν ήρώτησε τότε αν μπορεί να φάγη όλόκληρο μοσχάρι.

— Πώς, κύρ λοχαγέ. 'Αν τού εύρω γιατί να μή τού φάγω μήπως θα μου κάνη κακό; 'Αλλά που είμπορούμεν ήμεις φτωχοι άνθρωποι να τρώμεν ένα μοσχάρι στην καθισιά μας.

Τό περιστατικόν τούτο διηγείτο εις συναδέλφους τους ο λοχαγός, οι όποιοι εθεώρουν τα λεγόμενα ως παραδοξολογίας του συναδέλφου των. 'Ετέθη στοίχημα λοιπόν μεταξύ των, παρεσκευάσθη ο μικρός μόσχος εις διάφορα είδη φαγητών και εκλήθη ο στρατιώτης να αποδείξη την άκρίθειαν των ίσχυρισμών του λοχαγού. 'Ετρωγεν ούτος μετά καταπληκτικής όρέξεως, όντως. 'Ενώ δε ειχε φάγει ήδη τόν ήμισυ του μόσχου έστράφη προς τόν λοχαγόν και του λέγει ήσύχως.

— Κύρ λοχαγέ, ως φέρουν τώρα το μοσχάρι, γιατί με αυτά τα μεζεδάκια φοβούμαι πως θα μου κοπή ή όρεξις.

'Όστε ο έκτιθέμενος στόμαχος εν τή γερμανική μουσειω είμπορεί να μήν εινε και μύθος. 'Ιδού ότι και εν 'Ελλάδι φημιζεται ότι υπήρξαν άνθρωποι, των όποιων ήδύνατο να έκτεθώσιν εις φυσιολογικόν μουσειον οι στόμαχοί των, όπως και τού Γερμανού, ο όποιος έφαγεν όλόκληρον βρώδι.

Αύτα έλέγοντο εις εποχήν, κατά την οποίαν εις την αγοράν της Κερκύρας δεν υπήρχεν ούτε εν πρόβατον, ο δε κόσμος δεν ήτο βέβαιος ότι την επομένην θα ήδύνατο να προγευματίση, να γευματίση και να δείπνηση με ένα αγρό και όλίγα χόρτα. Τό πρόγευμα του στρατιώτου θα καθίστα έκφραση από χαράν όλόκληρον την πόλιν της Κερκύρας. 'Αλλά που μόσχος! 'Α σοφία της Κυβερνήσεως Σκουλούδη τόν ειχε καταστήσει τόν μυθολογικόν ζφον, όσον και τó θηρίον της 'Αποκαλύψεως. 'Ετσι έφαντάζετο ότι έθετεν εις δύσκολον θέσιν τους συμμάχους της 'Ανάντ, οι όποιοι ήσαν και ιδικοί μας σύμμαχοι. Είδον πολλάς ήλιθιότητας να διαπραχθούν, άλλ' αυτή νομιζω ότι είμπορεί να χρησιμεύση ως κορόμφωμα της όλης εκείνης διοικήσεως.

ΕΡΓΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Της όλιγής αύτης γραμμής ήμπορούσα να επιγράψω και άλλως πως, με πλέον συγκεκριμένον τίτλον, νομιζω όμως ότι τόν ούτον το θέμα μου αυτό καθ' έαυτό, όσον και ή εποχή την οποίαν διατρέχόμεν μού επιβάλλουν να μεταχειρισθώ αυτόν και όχι άλλον τίτλον.

Δεν πρόκειται ή επίδεξιώς την προσοχήν του κοινού και των άρμοδιών επί της παραλείψεως στοιχειωδέστατου τινος πράγματος, ούτε να τονίσω μίαν των πολλών μας έλλείψεων, ούτε να καυτηριάσω κανένα από τα, άνά πάσαν στιγμήν, συμβαίνοντα άποκαταστάσια του τόπου μας. Τίποτε από αυτά, πρόκειται μάλλον δια κάτι τι ύψηλότερον και ευγενέστερον, πρόκειται να κάμω μίαν θερμήν ήρωτικήν και παράκλησιν εις μίαν άνοκακήν, ήχι αρχαιολογικήν, αλλά κοινωνικήν, ήλω να παρακινήσω εις την άποκαλύψιν ή μάλλον εις την άποκατάστασιν εις την θέσιν τους ενός άγνωστου εις τους πολλούς ποιητού, πρώτου μεγέθους. Είναι 'Ελλην και σύγχρονος και όμως άγνωστος! Πολλοί θα άπορήσουν και θα έρωτήσουν τίς τίς σ' έχει ή κοινωνική αύτη άποκαλήψις ενός άγνωστου ποιητού με τόν πολιτισμόν; Οι άπορυσντες όμως άμέσως θα φωνησώσι, καθώς μάθουν ότι δεν πρόκειται περί κοινού στιχομυθίου, ή άγορείου ποιητού, ή άκόμη και κοινού ποιητού 1ης ή 2ας τάξεως, άλλ' περί ποιητού πρώτου μεγέθους, δυναμένου με όλα τα δικαιώματα να τείη εις τόν πλευρόν του Σολωμού και του Λατσαράτου μας, των όποιων άλλως τε είναι και μαθητής. Μη έρωτήσετε άμέσως δια τόν όνομά του, διότι είναι άγνωστος, είναι εις πολύ όλίγους γνωστός, είναι λιμένος, καλλιτέρας γωμένος άριστος εις τόν γρωσίον του, τόν όποιον είναι τό τελευταίον όωμάτιον της οικίας του της εύρισκομένης εις την πλέον άπόκεντρον συνοικίαν της άπωτέρας πόλεως μιας των μάλλον άπομακρυσμένων νήσων της χώρας μας. 'Ολίγοι, αληθώς έλάχιστοι εντόπιοι τόν γνωρίζουν και τόν αναγνωρίζουν και από τους μη εντόπιους είναι μετρημένοι εις τα δάκτυλα εκείνοι που τόν γνωρίζουν και τόν έκτιμούσιν κανένα ή όρυσον δεν κάμνει, ζή μόνος του με τελείως μόνος του, ούτε θέλει να τόν λέγουν ποιητή, διότι είναι αληθινός ποιητής και διότι με πόνον αισθάνεται την φοβερήν άδριάν του έχει κάμει ή ώραία αυτή λέξις της ώραίας μας γλώσσης, όπως και τόσα άλλα ώραία λέξεις έγασαν σιγά σιγά την έννοιάν τους. Είναι λοιπόν και θέλει να είναι άγνωστος και όμως είναι ως είπομεν δεύτερος Λατσαράτος, προέρχεται άλλως τε και από την κατά Γαβριηλίδην «προνομιούχον γην του Αηξουρίου». Πρίν ή τελείωση κάθε του ποιητικόν έργον — όσον μικρό και αν είναι εργαζεται φοβερά δι' αυτό με όλην την ψυχήν και δι' άρκετόν καιρόν, σκέπτεται, γράφει, ξαναγράφει, διορθώνει, σβώνει — δεν γράφει πολύ ευχαρίστως — και τέλος έπειτα από όλόν κόπον γράφει εις τόν ιστορικό του μυλιατόν — ως μού κάλλως, τó περιποιημένο και νοικοκυρετό — ως μού έπιτραπή ή φράσις — προϊόν της ποιητικής του μούσης. 'Ο άγνωστος ποιητής μας είναι έρωτευμένος με τα έργα του και τα έχει δυστυχώς μόνον δια τόν έαυτόν του. Κάποτε μάλλιστα έλεγε ότι «τα ποιήματά του

έβγηκαν από τή φωτιά και εις τή φωτιά θα πάιν», δεν πιστεύω όμως να τού έλεγε σοβαρά, άλλως τε μήπως ήμει κανείς ήόλυτον δικαίωμα επάνω εις τα ποιητικά ήμει έγέννησε; Μήπως άνήκουν εις αυτόν μόνον έπειδή αυτός τα έγέννησεν; Αυτός όμως έκίπτεται κάτ' αυτόν τόν τρόπον, διότι δεν θέλει να κάμη ρεκλάμα, αν τού έκαμνε δεν θα ήτο ποιητής αληθινός, να κάμη ήόρυσον και να γράψη, όπως λέγουν οι Γερμανοί *auf commando*. Τούτο άκόμη περισσότερο θα τόν έταπεινού. Δι' όλα αυτά μένει και θέλει να μένη άγνωστος. Μόνον κανείς φίλατός του καταρθώνει εδώ και εκεί να τού άπασπάση κανένα μικρό ποιημάτι. και έτσι κάποτε κάποτε έρωτησι κανέν από αυτά εις φώς. Η 'Ακρόβλις, ή πρώ ολίγου καιρού έδομοσίευσε μερικά όμιθωμένα έλλησικά ποιήματά του και κάποτε αϊ εντόπιος έφημερίδες τού τόπου του ο μάλιστα έδωκεν μικρό ποιημάτι του: "Αν τα είχα πρόβιοι θα τα άνεδομοσίευα όλα δια να τα διαβάσουν όλοι όλοι, αλλά οι όλιγοι που τα καταλάθουσι, δεν διαστάξω δε να τού πράξω δια τόν δύο τρίτα μου έδωσαν ο ίδιος διότι θα είναι άρκετό να κάμω καταλάθη κανείς περί ποιητού πρόκειται; αεί όνομος κλπ...". Τα έδομοσίεω όχι δι' όλους, διότι δεν θέλω να τού κάμη ρεκλάμα, διότι αν έκαμνα και τούτο πράγμα ο κάλος μου φίλος Μικελάκης — έτσι τόν λένε — θα μού τού έλογόφραζε πολύ άσχημά και πρύτε λένε — θα μού τού έλογόφραζε πολύ άσχημά και πρύτε μω να τα βάλω με όλον τόν όγλο που και να τού τα δώσω δεν θα τα καταλάθη, παρά με τόν Μικελάκη. 'Αλλά και τούτους τους λίγους δεν τα δίδω πλέον για ρεκλάμα και όπως άλλως θα έλέγαμε για πρόβιοι να καταλάβουν από αυτά τι είναι ο φίλος μου ούτε αυτό δεν θα τού ήθελες κάθε άλλο λοιπόν ή ρεκλάμα πολύ περισσότερο τα έδομοσίεω δια να δείξω εις αυτούς τους όλίγους, ότι υπάρχει και ζή μαζί μας ποιητής αληθινός πρώτου μεγέθους και δια να προλάβωμεν να τόν άποκαταστήσωμεν εις την θέσιν του τώρα που ζή (είναι γέρων — τó κομπλιμέντο αυτό ο φίλος μου θα μού τού συγχωρήσει, είναι άλλως τε και αλήθεια και την άναπα ο ίδιος την αλήθεια) — είναι δε καιρός να άπορυσώμεν επί τέλους τόν αιώνιον λάθος της μετά θάνατον άναγνωρίσεως και μεταμελήσεως! Λοιπόν ως διαβάσουν οι όλίγοι τα μικρά αυτά προϊόντα της μούσης τού ποιητού μου και εύθως ως καταλάβουν την πραγματικήν του αξίαν ως σπεύσουν χωρίς ούτε στιγμήν να αναβάλουν, με όποιον τρόπον αυτά ήξεύρουν καλλιτέρα, να τόν εύρουν, και να τόν φέρουν εις φώς, να τόν βγάλουν από την έκουσίαν του άφάνειαν και τó κυριώτερον να σώσουν τα κινδυνεύοντα ποιητικά του άριστουργήματα. Δεν νομιζετε μαζί με τόν φοβερόν Κάϊζερ, ο όποιος αυτό τó πράγμα τó έχει κάμει έργον εις την πατρίδα του, ότι ή άνακαλύψις και άποκατάστασις ενός πραγματικού και αληθινού ποιητού είναι ύψιστον έργον πολιτισμού;

Τώρα ως γνωρίσωμεν τόν ποιητήν μας από τα παρατιθέμενα μικρά έργα του, τα όποια είναι τα μόνα τα όποια έχω.

1.) Στο Χριστό (Χριστούγεννα)

Στή φάτνη τῶν κτηρῶν Χριστός γεννᾶται.
Χωρίς τῆς ἐπιστήμης συνδρομῆς
Ἡ θεία φύσις κάνει γιά μαμῆ
Κι' ὁ δράκος σάν ἀγρί Θεός κοιμάται.

Ἀθῖον ἄνδρας σάν λιμοτῆς χερμάτι
Νέα τοῦ κόσμου θέλ' οἰκοδομῆ,
Σταυρὸ τοῦ δίνει ὁ νόμος πληρωμῆ,
Πλὴν ἅγιο φῶς σὺν Τάφο Του γεννᾶται.

Ἰερεῖς τοῦ Βιάου, δὲν εἶναι δικῶς σας
Αὐτὸς τῆς φάτνης ὁ φτωχὸς Χριστός,
Ποῦ ἐκήρυξε γιά νόμο του τῆ γῆρι.

Ἐοῦς τιμῆ σας εἶναι μόνη τὸ στιγμαί.
Πομπές θεοποιμπές τὸ ἰδιαικό σας
Κι' εἶνε ὁ Θεός σας σάν κι' εῦας μικρός.

2.) Εἰς τὸν Μαρκέ, διὰ τὴν Ρολίνα τῆς Κερκύρας.

Ὅπως ἐπῆρε ἐκεῖνο τὸν καιρὸ
Ὁ πειρασμὸς τὸν θεῖο Ἰησοῦ
Κι' ἀνέβασε ἐπάνω σὸ ἱερό
Κι' ὑστερα πάλι σὲ κορυφῆ βουνοῦ
Καὶ τοῦδειξε ἀπὸ κείθεν ἕψηλά
Τὰ πλοῦτη καὶ τὴ δόξα ὅλης τῆς κτίσεως
Καὶ τοῦπε : «σὺ τὰ δίδω ὅλα αὐτὰ
Μόνον ἐάν πεσῶν μὲ προσκυνήσῃς»,
Ἔτσι καὶ τώρα ὁ ἴδιος πειρασμὸς
Στὴν Κέρκυρα προσφέρει πλοῦτη καὶ...
Ἄν γίνῃ μοναχὴ συμβιβασμὸς
Νὰ δόσῃ τὴν τιμῆ τῆς τοῦ Μαρκέ.

3.) Σατυρικὸν εἰς τοὺς Φουτουριστάς.

Ἄδεια τὰ βιβλία σας καὶ νὰ μένουνε
Δὲν θάχουνε νὰ πάθουνε ζημιά...
Μὰ ἐὰς εἶν' ἀσπλαγχνὰ νὰ μὴ σᾶς δένουνε
Καὶ νίβωμι ἀπ' αὐτὴ τὴν ἀμαρτίαν.

4.) Ὕμνος εἰς τὴν Θεᾷ τῆς Μουσικῆς Εὐτέρπη.

Γιὰ παντοεινὴν ἀνάμνησι τοῦ εὐεργέτη
τῆς Φιλαρμονικῆς Σχολῆς Κεφαλληνίας
Γεωργίου Πορμενῆ,

Μούσα τῆς Ἀρμονίας δοξασιμένη
Ὅπως ὁ ἥλιος χύνει τὴ ζωῆ,
Δίνει ψυχὴν ἢ θεία Σου πνοὴ
Στὴν πλάσι, καὶ φωνὴ χαριτωμένη.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΕΝΟΣ ΙΔΙΟΤΡΟΠΟΥ

ΠΩΣ ΧΑΙΡΕΤΟΥΝ ΚΑΘ' ΟΔΟΝ

(Συλλογὴ ὑπὸ κ. Ἰωάν. Γ. Φραγκιά. Ἐπιστολὴ δεκάτη)

Φίλε μου,

Ἐμελέτησα ποτὲ τοὺς διαφόρους τρόπους ποῦ χαι-
ρετοῦν σήμερον ὅσοι θέλουν νὰ φαίνωνται καλῆς
ἀνατροφῆς ἄνθρωποι ὅταν συναντήσουν εἰς τὸν δρό-
μον ἕνα γνώστῶν τους ἢ φίλον, ἀνώτερον, ἴσον, ἢ
κατώτερον, εἴτε μόνον, εἴτε συνοδεύοντα κυρίαν ἢ

ἄλλους ἀνδρας; Σὲ βεβαίω ὅτι, ἐάν δὲν τοὺς ἐμελέ-
τησες χάνεις πολὺ, χάνεις μίαν λαμπρὰν εὐκαιρίαν
νὰ γελάσῃς, μὰ νὰ γελάσῃς μὲ δλη σου τὴν καρδιά
γιὰ τὴν ἀδυναμίαν, τὸν παραλογισμὸν, τὴν ἀδεξιό-
τητα ποῦ δείχνουν ἐνῶ προσπαθοῦν νὰ φανοῦν ἐξευ-
γενισμένοι ἄνθρωποι.

Θεᾷ Εὐτέρπη, ἐμπρός Σου ἀνυπομένει
Στὸ θεῖο Σου τὸν ἔρωτα οἱ λαοί.
(Ὅπου κακίας δὲν φθίνει ὄλγοβόη)
Σ' ἕνα χορὸ Σὲ ἠμνοῦν ἀδελφωμένοι.

Καὶ στὴν Κεφαλληνιά μας λατρευμένη
Στὸν ὕμνο Σου μ' εὐγνώμονη φωνῇ
Κ' ἡ μνήμη τοῦ εὐεργέτη Πορμενῆ
Μαζὺ θὰ νάιναι πάντοτε ἐνωμένη.

5) Ὁ καὶμός μου. Γιὰ τὸν χαμὸ τοῦ φίλου μου Μαβίλη
Ποῦ σὴ μάχη τοῦ Δοῦσκοῦ ἐκοιτώθηκε.

Heureux qui pour la gloire ou pour la liberte
Dans l'orgueil de la force et l'ivresse du reve
Meurt ainsi d'une mort ebouissante et fiere !
(La mort de l'aigle-Heredia)

Μαβίλη μου, Ἄχ! ὁ κόσμος ὅλος Σὲ φημίζει
Καὶ τὴν ἀξία Σου καὶ ἀρετὴ Σου λέει.
Κι' ὁ ἥρωικός Σου ὁ θάνατος τοῦ ἐμπεῖς
Ἐγκώμια καὶ μὲ δάφνες Σὲ στολίζει.

Καὶ Μάρτυρα — Ποιητὴ — Σὲ ἀθανατίζει
Μὰ ἡ φίλια κλαίει... κλαίει... κλαίει...
Κι' ἀπ' τὸν καθιμὸ θερμὸ τὸ δάκρυ γέει,
Ποῦ ἡ δόξα σου τὴν θλιψὴ δὲν κοιμίζει.

Μαβίλη μου! Ἄχ ἔλεγα ἐγὼ σάν γέρος
Ἐμὲ ἡ γλυκεῖα φίλια σου πῶς θὰ κλάψῃ!
Κι' ἀξία Σου λόγια πόνου δὲν εὐρίσκω...

Κι' εὐρηκε ἡ Μοῖρα — ἀπάντησε ἕνα μέρος —
Μεσ' τὴ γωνιά, σὺν Δοῦσκο νὰ σὲ θάψῃ
Καὶ νὰν τὸ ὑψώσῃ Δόξας Ὁρελίσκο!
(Τὸ τελευταῖον ἐκ τῆς «Ἀναμνηστικῆς Κεφαλληνίας»)

Αὐτὰ εἶναι τὰ ποιήματα ἢ καλλιτέρον αὐτὸς εἶναι ὁ
Ποιητῆς, θέλετε τώρα καὶ τὸ ὄνομά του; ὀνομάζεται
Μιχαὴλ Ἀβλιγὸς ἐγεννήθη καὶ κατοικοῖ ἐν Ἀηξου-
ρίῳ. Δὲν εἶνε δὲ καὶ τελείως ἄγνωστος, ὁ Παλαυᾶς
ἀπεκάλυψε τὸν συνάδελφόν του καὶ τοῦ ἔγραψε καὶ ποιή-
μα αὐτὸ ὁμῶς δὲν ἀρκεῖ. Ἡ τελεία του ἀποκάλυψις
καὶ ἀποκατάστασις αὐτοῦ ἢ ἀποτελειώσουν τὸ ἔργον.
Μετὰ τὸν πόλεμον ἀρχίζομεν φυσικῶς τὴν ἐκπολιτι-
στικὴν ἐργασίαν, θέλομεν τώρα καλλιτέρον δείγμα τῆς
ἐργασίας ταύτης; Ἄς σπεύσωμεν νὰ τὸν ἀποκαταστή-
σωμεν εἰς τὴν πρέπουσαν θέσιν του, τὸν ἴδιον καὶ τὰ
ἔργα του — εἶναι ἔργον πολιτισμοῦ
Ἀθῆναι Ἰοῦλιος 1916.

ΔΗΕΟΥΡΙΩΤΗΣ

Σήμερα τὸ πρῶτ' ἐπερνοῦσα μόνος ἀπὸ τὴν ὁδὸν
Σταδίου. Ἐμπρός μου ἐπήγαινε ἕνας ἄλλος, μόνος
καὶ αὐτὸς, σοβαρὸς ἐπιστήμων, γνωστὸς μου. Ἦρχετο
ἀντιθέτως ἕνας νέος κύριος κομψευόμενος, νεόπλου-
τος, ἐπιπόλαιος, ἐπίσης γνωστὸς μου, ὁ ὁποῖος, συναν-
τήσας φυσικὰ πρῶτον τὸν ἐπιστήμονα, τὸν ἐχαιρέ-
τισε, πῶς νομίζεις; Ἐφερε τὸ χέρι του εἰς τὸ κα-
πέλλο του καὶ τὸ ἤγγισε χωρὶς νὰ τὸ βγάλῃ, ἐνῶ ὁ
ἄλλος χαιρετισθεὶς ἔβγαλε τὸ ἰδικόν του. Ἀμέσως
κατόπι συναντήσας ἐμένα, ποῦ ἤρχόμην ἀπὸ πίσω
τοῦ ἐπιστήμονος, ὁ κομψευόμενος κύριος, ἔβγαλε τὸ
καπέλλο του, τὸ κατέβασεν ἔως εἰς τὰ γόνατα καὶ
βλέπων με ἔσκυψε τὸ κεφάλι καὶ ἐπέρασεν.

Ἐγέλασα, ἐννοεῖς, ἀλλ' ἐπειδὴ, ὡς ἤξεύρεις, δὲν
κρῖπτω τὰ αἰσθημάτά μου, ἐστάθηκα καὶ εἶπα με-
γαλοφώνως πρὸς τὸν ἄνθρωπον:

— Κύριε Π... Ἐλα, σὲ παρκαλῶ, νὰ μου λύτῃς
μίαν ἀπορίαν:

Ἐστάφη καὶ ἤλθε πρὸς ἐμέ.

— Εὐχαρίστως, κ. Θαλλίδη, εἰς τὰς διαταγὰς σας.

— Γιατὶ ἀρᾶ γε, ὅταν εἶδες ἐκεῖνον ἐκεῖ τὸν κύ-
ριον, ἔκαμες μόνον μίαν ἀπόπειραν χαιρετισμοῦ, δηλ.
ἤγγισες μόνον τὸ καπέλλο σου, ἐνῶ, ὅταν ἐφθάσας
εἰς ἐμέ, ἔβγαλες τὸ καπέλλο σου ἐντελῶς καὶ ἔσκυ-
ψες τὸ κεφάλι σου;

Ὁ κομψευόμενος ἔμεινε κόκκαλο.

— Ξεῦρεις, τοῦ εἶπα, ποιὸ ρόλο παίζει τὸ καπέλλο
εἰς τὸν χαιρετισμὸν;

Βουδὸς ὁ κομψευόμενος.

— Ἄκουσε, παιδί μου. Ὅταν ἐμβαλῆς εἰς ἕνα
μέρος ποῦ σοῦ ἐμπνέει σεβασμὸν, εἰς μίαν ἐκκλησίαν
παραδειγματὸς χάριν, εἰς μίαν αἰθουσαν καλῆς συνα-
νατροφῆς, εἰς ἕνα δημόσιον γραφεῖον, ὅταν συναντᾷς
καθ' ὁδὸν μίαν κηδεῖαν, ὅταν περναῖς ἐμπρός σου ἐπὶ
κεφαλῆς ἐνὸς σώματος στρατοῦ ἢ Ἑλληνικῆς σημαίας,
ἢ ὁ Βασιλεὺς, δὲν αἰσθάνεσαι ἀμέσως πῶς τὸ κα-
πέλλο σου ἐπάνω εἰς τὴν κεφαλὴν σου γίνεται ἔφαρνα
τόσο πολὺ βαρὺ, σάν νὰ ἦτον ἀπὸ μολύβι, καὶ σὲ
πνοεῖ, καὶ τὸ βγάξεις ἀμέσως διὰ νὰ μείνῃς ἀσκεπής;
Ἐάν αὐτὸ δὲν τὸ αἰσθάνεσαι, αἰ! τότε ἀντίο, παιδί
μου. Δὲν θέλω πλέον νὰ μὲ χαιρετᾷς ποτέ.

— Μὲ συγχωρεῖτε, κ. Θαλλίδη, ἐτραύλισεν ὁ δυσ-
τυχής. Ἐγὼ πάντοτε ἀσκεπῆς ἀντικρῶζω ὅλα τὰ
σεβαστὰ πράγματα ὅσα μοῦ λέτε.

— Ὅστε, ὁσάκις φορεῖς τὸ καπέλλο σου σημαίνει
ὅτι δὲν ἔχεις ἐμπρός σου πρόσωπον ἢ πρᾶγμα πρὸς
τὸ ὅποσον χρωστεῖς καὶ θέλεις νὰ δείξῃς σεβασμὸν;

— Βέβαια.

— Καὶ ποῦ συνίσταται, νομίζεις, ὁ καθ' ὁδὸν χαι-
ρετισμὸς, εἰς τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ καπέλλου ἢ εἰς
ἄλλο τι;

— Εἰς τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ καπέλλου βέβαια.

— Λάθος ἔχεις. Ὁ χαιρετισμὸς, παιδί μου, δὲν
συνίσταται εἰς τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ καπέλλου, ἀλλ' εἰς
τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ μείνῃ ἀσκεπῆς ἢ κεφαλὴ ἐνώπιον
ἐνὸς σεβαστοῦ προσώπου ἢ πράγματος. Τὸ καπέλλο
εἶναι μόνον, σάν νὰ ποῦμε, τὸ παραπέτασμα ποῦ
ἐμποδίζει νὰ φανῇ ἡ κεφαλὴ. Διότι, ἄλλως, ἐάν ὁ
χαιρετισμὸς συνίστατο εἰς μόνον τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ

καπέλλου, τότε ἔπρεπε νὰ τὸ βγάξῃς μὲν ὅταν εἰσέρ-
χῃσαι π.χ. εἰς τὴν ἐκκλησίαν, νὰ τὸ φορῆς δὲ πάλιν
διὰ νὰ μπορῆς ὑστερον νὰ τὸ βγάξῃς εἰς κάθε σημείον
τῆς λειτουργίας εἰς ἐνδειξὴν σεβασμοῦ.

— Ἐχετε δίκαιον.

— Τώρα λοιπὸν σ' ἐρωτῶ καὶ πάλιν: Ἀφοῦ ὁ
χαιρετισμὸς συνίσταται εἰς τὸ νὰ μείνῃ ἀσκεπῆς ἢ
κεφαλὴ, ἀνευ τοῦ ὁποῦ χαιρετισμὸς δὲν ὑπάρχει,
ποῖαν ἐννοίαν ἔχει καὶ ποῖον σκοπὸν νὰ φέρῃς τὸ
χέρι σου εἰς τὸ καπέλλο, χωρὶς καὶ νὰ ξεσκεπάσῃς
τὸ κεφάλι σου; Εἶναι αὐτὸ χαιρετισμὸς;

— Ὅχι βέβαια.

— Τότε τί εἶναι;

— Εἶναι, καθὼς εἶπατε, μίαν ἀπόπειρα χαιρετισμοῦ.

— Εἰπέ μου τώρα, ἐάν ἐκεῖνος, κατὰ τοῦ ὁποῦ
ἔκαμες αὐτὴν τὴν ἀπόπειραν, δὲν σοῦ ἀποδώσῃ οὔτε
χαιρετισμὸν οὔτε ὁμοίαν ἀπόπειραν, ποῖαν ἐντύπωσιν
ἢ λάθῃς ἐξ αὐτοῦ;

— Ἢ θεωρήσω ὅτι δὲν θέλει νὰ μὲ χαιρετίσῃ οὔτε
οὔτε ἀπλῆς ἀποπείρας.

— Καὶ ἢ νομίσῃς τότε ὅτι σὲ ἀδικεῖ αὐτός; Γιὰ
σκέψου ὀλίγον. Ἀφοῦ ἡ ἀπόπειρα χαιρετισμοῦ, ὡς
ἠμολόγησες, δὲν εἶναι χαιρετισμὸς, δὲν νομίζεις ὅτι
ἐκεῖνος ποῦ σὺ ἀπειραχθῆς ἀπλῶς νὰ χαιρετίσῃς,
ἀλλὰ δὲν τὸν ἐχαιρέτισες, ἔχει ὄλον τὸ δίκαιον νὰ
θεωρήσῃ ὅτι τὸν προσβάλλεις ἢ ὅτι θέλεις νὰ τὸν
ἀπατήσῃς διὰ νὰ νομίσῃ ὅτι τὸν χαιρετᾷς, ἐνῶ δὲν
ἔχεις τοιοῦτον σκοπὸν, καὶ νὰ τὸν κάμῃς νὰ σὲ χαι-
ρετίσῃ αὐτὸς ξεσκεπάζων τὴν κεφαλὴν του, ἐνῶ σὺ
δὲν θέλεις νὰ ξεσκεπάσῃς τὴν ἰδικήν σου; Δὲν ἢ
σκεπθῶν οἱ θεοὶ ὅτι αὐτὸς σὲ σέβεται περισσότε-
ρον ἀπ' ὅσον σὺ σέβεται αὐτὸν καὶ ὅτι ἐπομένως σὺ
ἢ πρέπει νὰ ἦσαι πολὺ ἀνώτερον ὑποκείμενον ἐκεί-
νου, ὥστε νὰ μὴ καταδέχῃσαι νὰ τὸν χαιρετᾷς, ἐνῶ
ἐκεῖνος ἐξαπατηθεὶς σὲ χαιρετᾷ, ἢ ὅτι εἶσαι κακο-
αναθεωραμένος καὶ γελοῖος ἀλαζών, ἐπιδεικνύων
εὐκολον ὑπεροχὴν εἰς βάρος ἐκεῖνου;

— Κύριε Θαλλίδη, μὲ ἀδικεῖτε, εἶπεν ὁ κομψευ-
όμενος τραυλίζων.

— Ὅχι, παιδί μου, ἀπήνησα ἐγὼ. Θέλω μόνον
νὰ σὲ διορθώσω, ἐάν εἶναι ἀκόμη τοῦτο δυνατόν.
Ἐκεῖνος ποῦ ἀδικεῖ ἐδῶ εἶσαι σὺ ὁ ἴδιος. Διότι, ἐάν
αὐτὸς ὁ κύριος, κατὰ τοῦ ὁποῦ διέπραξες ἀπόπει-
ραν χαιρετισμοῦ, ἐστρέφετο πρὸς τὰ ὀπίσω καὶ σὲ
ἔβλεπε νὰ χαιρετᾷς ὑστερον ἐμὲ μὲ ἀσκεπῆ κεφαλὴν.
τί θὰ ἐσκέπτετο; Ἢ ἐσκέπτετο ὅτι ἐμένα μὲν σέ-
βεται ἐκεῖνον δὲ ὅτι ὄχι μόνον δὲν τὸν σέβεται,
ἀλλὰ καὶ τὸν περιφρονεῖς ὡς ἀνάξιον τοῦ κόπου νὰ
τὸν χαιρετίσῃς. Καί, ἐάν ἦτο ὁπαδὸς τῆς μονομα-
χίας, θὰ εἶχεν ὄλον τὸν δίκαιον νὰ σοῦ στείλῃ τοῦς
μάρτυράς του, διότι τὸν προσέβαλες μέσα εἰς τὸν δη-
μόσιον δρόμον.

(Ἐπτετα τὸ τέλος)

ΕΥΑΓΓΟΡΑΣ ΘΑΛΛΙΑΝΣ

(1) Τῶν ἐπιστολῶν τοιούτων αἰ πλείστα εἶναι γεγραμμένα
ἐν τῇ καθαρῇ γλωσσικῇ ἰδιότητι, τινὲς ὁμοῦ αὐτῶν, ἐν
αἷς καὶ ἡ παρούσα, ἀγνώστῃ διατί, ἐγγραμμένη εἰς τὴν λαϊκῶ-
μένην γλῶσσαν. Ἴσως διότι τὰς ἀπαιτήσεως στοιχειῶν ἀγα-
νάκτησις.
I. Φ.

ναϊκόν κοινόν. Δέν παρέμενε θέσις κενή κάθε βράδυ, τὰ δὲ Σαββατοκυριακά, καὶ τὰς ἑορτάς ἐσημειοῦτο ἀληθινὴ κοσμοπλημιμία. Ἐδωκεν ὁ Θείσος τοὺς μῆνες Αὐγούστον καὶ Σεπτέμβριον δύο νέα ἔργα. Τὴν «*Δεσποινίδα Τίπ—Τόπ*» τοῦ κ. Σακελλαρίου καὶ τὸ «*Βιεννέζικο αἶμα*». Εἰς τὸν Δα «*Δίς Τίπ—Τόπ*» χαριέστατον ἔργον ἐκυριώρησε καὶ πάλιν ἡ καλλιτεχνικὴ ἰδιοφυΐα τοῦ κ. Παπταϊωάννου. Ὡς Λυκειάρχης διέπλεσεν ἓνα σπάνιον τύπον ἀνθρώπου γνωρίζοντος τί θὰ πῆ εὐθυμία καὶ γλέντι.

Ἐπίσης ἤρθεσεν καὶ ἡ κ. Λαουτάρη ὧς Ἰσπανίς χορευτρία. Ἡ μουσικὴ τοῦ κ. Σακελλαρίου κατέκτησεν. Ἐφέτος ἦτο ὁ κυριάρχος εἰς τὸ Λυρικόν Θεάτρον. Αἱ ἀπαλαὶ καὶ τεχνικαὶ μελωδίαι του συναρπάξουν καὶ ἀποβαίνουν τὰ προσφιλέστατα τραγούδια. Τὸ «*Βιεννέζικο αἶμα*» εἶχε θαυμασίαν ἐπιτυχίαν. Οἱ φίλοι τοῦ θεάτρου Παπταϊωάννου ἐπλήρουν ἀσφυκτικῶς κάθε βράδυ τὴν πλατείαν του.

ΟΛΥΜΠΙΑ

Εἰς τὸ Θεάτρον τοῦτο μετὰ τινα διακοπὴν τῶν παραστάσεων ἐπανήρξατο αἱ ἐργασίαι τοῦ Ἑλληνικοῦ Μελοδραματικοῦ Θεΐσου μετ' ἐκλεκτὴν σειράν μελοδραμάτων καὶ μετ' ἐπιτυχή συμπλήρωσιν τοῦ προσωπικοῦ του.

KENTRIKON

Καὶ ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ Κεντρικοῦ ὑπεχώρησε κανονικῶς ὁ «*Παπαγάλλος*». Μ' ὄλας τὰς προσπάθειάς ἐπιπούχησε καὶ οὕτως πρὸ τῆς ἀδιαφορίας τοῦ κοινου. Ἡ ἀπόφασις τῆς διευθύνσεως ν' ἀποσύρῃ τὴν Ἐπιθεώρησιν ἔδωκε τὴν εὐκαιρίαν νὰ διδαχθῶσιν ἔργα καλλιτεχνικὰ ἐπισύρρατα ἀμερίστον τὴν ὑποστήριξιν τοῦ κοινου τὸ ὅποιον ἐθαύμασε καὶ πάλιν τὸ ἰσχυρὸν δραματικὸν ταλάντον τοῦ κ. Φύρστ καὶ τὴν καλλιτεχνικὴν ἀξίαν τῶν συνεργατῶν του.

ΘΕΑΤΡΟΝ ΡΕΖΑΝ

Εἰς τὸ Θεάτρον τῆς κ. Ρεζάν ἐπαίχθησαν τὰ «*Επινίκια*» τοῦ κ. Ἀδ. Κυριακοῦ. Ἐπιθεώρησις εὐφρεστάτη ὑπενθυσίζουσα τοὺς καλαιούδους καλοὺς καιροὺς τῆς Ἐπιθεωρήσεως. Ἄλλως ἐν στοιχείον ἐπιτυχίας εἶνε ἡ συμμετοχὴ τῆς χαριτωμένης κ. Ρεζάν ποῦ μετ' ὀλίγη τὴν ἐμφάνισιν τῆς κατακτὰ καὶ ἐκλύει. Εἰς τὸ ἔργον αὐτὸ διεκρίθη καὶ ἡ Δίς Ταρτίδου καὶ ὁ κ. Λύτρας.

ΑΙ ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΔΕΣ ΜΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΑΛΛΙΑΝ

Οἱ καιροὶ ἀλλάζουν. Ἡ ἀναγεννωμένη Ἑλληνικὴ Σκηπὴ πολλαπλασιάζει τὰς ἀπαιτήσεις τῆς καὶ οἱ νέοι μύσται ἀφείλουν νὰ ἐμφανισθοῦν μετ' ἐφόδια ἀληθινῆς τέχνης. Εἰς τὴν σκηπικὴν αὐτὴν ζύμωσιν ἐπρωτοστάτησε καὶ πάλιν τὸ γυναικεῖον φύλον. Τρεῖς Ἑλληγνίδες ἔφυγαν γιὰ τὴν Γαλλίαν πρὸς τελειωτέων ἀντῶν μόρφωσιν. Αἱ Δες Ζερβου, Λουριώτου καὶ Κατακοπούλου. Ὅλοι μετὰ τὰ χαρίσματα των, ὅλοι μετ' ἐπὶ μικρὴν καλλιτεχνικὴν τῶν ἱστορίαν. Δέν ζητοῦμεν νὰ δεξωμεν προτιμήσεις. Αἱ εὐχαὶ μας εἶνε γιὰ τὴν ἐπιτυχίαν ὄλων. Θὰ ἦτο παράλειψις ὁμῶς ἂν δὲν ἐχαράσσαμεν ἰδιαιτέρως λίγες γραμμὰς γιὰ τὴν Δα Κατακοπούλου. Ἀντιπροσωπεύει τὴν γνησίαν Ἑλληνικὴν ψυχὴν ποῦ ὅταν ποθεῖ τὸ ὄρατον δὲν ἠουάζει ἔως οὐ ἀφοσιωθῆ μετ' ὄλην τὴν δύναμιν τῆς εἰς τὴν λατρείαν του. Ἀκλόνητος στάς ἀποφάσεις τῆς, γιομάτη ἀπὸ ζωὴ καὶ θέλησιν καὶ ἐνεργητικότητα, ἐξήγησεν ἀπὸ τὸν στενὸν καλλιτεχνικὸν ὄριζοντα τῆς πόλεως μας νὰ ἀντλήσῃ ὅλα τὰ δυνατὰ ἐφόδια καὶ ἀφ' οὗ ἐνεφανίσθη θριαμβευτικῶς στὸν Ἰσπόλυτον καὶ εἰς τὴν Ἀκιδιστιδα.

Ἄφ' οὗ πρὸ τοῦ Διονυσιακοῦ Θεάτρον ἔκαμε ν' ἀναζήσῃ μετὰ πάροδον αἰῶνων ἡ Ἑλληνικὴ τέχνη ἔφυγε πρὸς τὴν πόλιν τῶν ὄνειρων κάθε καλλιτέχνον ἀναζητοῦσα τὴν τελειοποίησιν τῆς. Δέν ὑπόχει ἀμφιβολία ὅτι ἡ ἀληθινὴ τραγωδὸς θὰ μᾶς ἐπιστρέψῃ θριαμβευτρία διὰ νὰ συνεχίσῃ τὰς μεγάλας παραδόσεις τῆς Ἑλληνικῆς Σκηπῆς.

Ὁ ἐνθουσιασμός τῆς διὰ τὴν τέχνην, ὁ ἀκοίμητος πόθος τῆς, θὰ τῆς δώσουν τὰ πτερὰ ποῦ θὰ τὴν φέρουν στὰ ὄνειρεντὰ ὕψη. Τὸ παρὸν ἐγγυάται διὰ τὸ μέλλον. Ἡ ἀφοσίωσις τῆς πρὸς τὰ μεγάλα ἰδανικά, ἡ ἀκατάβλητος προσπάθειά τῆς εἶνε τὰ ἐφόδια ποῦ θὰ τὴν ἐνισχύσουν διὰ τὰς προσπάθειάς τῆς καὶ τοὺς ἀγῶνάς τῆς. Ἀξίζει νὰ γνωσθῆ ὅτι φεύγουσα διὰ τὸ Παρίσι ἡ Δες Κατακοπούλου ἐγνωρίζεν ἤδη ἐκ στήθους Γαλλιστὴ τὴν Ἀνδρομάχην τοῦ Ρακίνα ὀλόκληρον. Εἰς τὰ πρῶτα βήματά τῆς εὐρε τὰς πλέον δυνατὰς ἐνθαρρύνσεις. Ὁ Paul-Mouni μετὰ τῆς κυρίας του— τῆς Commedie Francaise—ἀνέλαβον νὰ τὴν διδάξουν.

Ο κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ ΤΟΥ

Ὁ Ἐθνικός ἀρχηγός, ὁ δημιουργός τῆς μεγάλης ἐθνικῆς ζωῆς ποῦ μετ' ἀληθινὸν θαυμασμὸν παρηκολούθησε ὁ κόσμος καὶ τὴν ὁποῖαν σὰν ὄνειρο ἔζησε ἐπὶ 2 1/2 χρόνια ὁ σύγχρονος ἑλληνισμός, ἀποφασιστικός, μεγαλοπρεπής, ἀκούρατος, χωρὶς νευρικότητες, μετὰ τὸ δαιμόνιο τῆς ἀναπλίσεως, τῆς ἀναδημιουργίας, τῆς ἀνορθώσεως στήν ψυχὴν, μετὰ τὸν πόθο τῶν μεγαλοεργημάτων στή φαντασία, καὶ μετ' ἐπί τῆς πίστεως εἰς τὴν ἰδίαν καὶ εἰς τὴν προβλέψει τοῦ ἀφῆσε τὴν Ἀθήνα, καὶ σὰν ἀστρατὴ πέταξε στήν Κρήτη, στήν Σάμο, στή Χίο, στήν Μυτιλήνην γιὰ νὰ φωτίσῃ μετὰ τὸ ἀνεσπερο φῶς τῆς ἀκοίμητης καὶ φλογερῆς φιλοπατρίας του ὀλόκληρην τὴν Ἑλλάδα. Ὁ Βενιζέλος, ἔγινε πᾶσι σύμβολο.

Ἐἶνε ἡ ἐλπίδα καὶ ἡ πίστις ὄλων μας. Ὁ Βενιζέλος εἶνε ἡ ἐθνικὴ θεία μέσα στήν ἀσπρόστεια ποῦ μᾶς ἐχρῆντο, εἶνε τὸ ἐργετήριον σάλπισμα μέσα στήν ἐξουσιαστικὴ γαλήνη ποῦ ζητοῦνε νὰ μᾶς συγκρατήσουν, εἶνε ἡ θεία μέσα στή φοιχὴν μας ἀδράνεια, εἶνε τὸ ζῦπνημα ἀπὸ τὸν βυθὸν λήθαργό μας. Ἐἶνε τὸ φερούγιον ἀπὸ τὴν ψυχικὴν καὶ νοητικὴν μας σκλαβιά, εἶνε ἡ ἀνάστασις ἀπὸ τὸν τάφο ποῦ μᾶς εἰσιμίζουνε, εἶνε ἡ ζωὴ ποῦ ξεχωρίζει ἀπὸ τὸν θάνατο ποῦ μᾶς δείχνουνε λαοκῶς μπροστὰ μας. Ἐἶνε ὁ ἔθνικός κήρυκας καὶ τὰ λόγια του, ἡ ψυχικὴς του ἀστρατὴς ξανοίγουνε τοὺς δρόμους ποῦ ἡ Ἑλληνικὴ συνείδησις μπορεῖ ἀφοβα νὰ τραβᾷ μπροστὰ γιὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἐθνικῶν μας ὄνειρων.

Ὁ Βενιζέλος, εἶνε ἡ ἰσχυρὴ ἐνοράκωσις τῶν πανελληνίων πόθων, εἶνε ἡ σπῆδα ποῦ κρύβεται μέσα στή σιάνη, εἶνε ἡ μυρωμένη πνοὴ ποῦ ζωογονεῖ εἰς ἐθνικὴς μας ἐλπίδες.

Γύρω του μαζεύτηκε ὁ κόσμος ποῦ γνωρίζει νὰ ζῆ, νὰ αἰσθάνεται, νὰ ἔχῃ πόθους, νὰ ἐπιζῆ. Ὅλοι οἱ πολιτικοὶ ποῦ ἀφιέρωσαν τὴν ζωὴν τους στήν ἀσπρόστεια τῆς Πατρίδος, ὅλοι οἱ στρατιωτικοὶ ποῦ ἀσθάνονται ἓνα καθήκον εἰς τὴν οὐρανὸν καὶ καί τι ἀνώτερον καὶ θγέστερον ἀπὸ τὰ ἰδιαιτέρως σμυφρόντὰ τους. Ὅλες οἱ ἐθνικὴς δυνάμεις τριγυρίζουν ὑπερήφανες τὸν κολοσσὸ ποῦ γεννήθηκε γιὰ νὰ μιγεῖν, γιὰ νὰ ἐμπνεῖ, γιὰ νὰ κτίσῃ.

Ὁ περίδοξος Ναύαρχος Κουιτουριώτης, ὁ τιμημένος Στρατηγός Λαγκλῆς, ὁ ἐκλεκτός δημοσυγκικός παράγων Μιχαλακόπουλος, ὁ Ρέπουλης, ὁ Νεγρεπόντης, ὁ Γεωργίου, ὁ Ἐνδοξὸς ἤρω· Χριστοδούλου, ὁ Μισούλης, ὁ Γκίνης, ὁ Ζυμπρόκακης, ὁ Φιλάρτος, ὁ Μαζαράκης, ὁ Σπηλιόδης, ὁ Μηλιώτης, ὁ Παρασκευόπουλος, ὁ Σοφούλης, ὁ Ἐμπεριόκος ὁ Κουιτούρης καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἐπὶ ἐκλεκτοὶ φίλοι καὶ θιασῶτες καὶ συνεργάτες τοῦ ὑπεροχον ἀνδρός βροσκοταν δίπλα του ἕτοιμοι γιὰ κάθε θυσία ποῦ θὰ δυνάμωσῃ τὸν ἀντιβουλγαρικὸν ἀγῶνα ποῦ ἀνέλαβαν.

Γιὰ μένα ὁμῶς ποῦ ἐγνωρίζω ἔσαν ἀπὸ τοὺς πῶ διαλεχτοὺς φίλους του, τὸν πολυτίμητο συναγωνιστὴν τοῦ ἀρχηγοῦ, ἐπιβάλλεται νὰ πῶ δύο λόγια ξεχωριστὰ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τοῦ διορισμοῦ του ὡς Διοικητοῦ τῆς Σάμου. Ὁ κ. Μελάς εἶνε μὲν μεγάλη ὄσο καὶ μετρώμενων δημοσυγκικός δύναμις. Ὅταν θὰ γράφουνε τὴν ἱστορίαν γιὰ τὴν κοινωνικὴ ἀνάπλασι τῆς Ἑλλάδος, ἡ ἱστορία γιὰ τὴν κοινωνικὴ ἀνάπλασι τῆς Ἑλλάδος, ἡ φουρογνωμία τοῦ κ. Κ. Μελά θὰ καταλάβῃ ἐξέχουσα θέσι. Ὁ ἀδόξουτος ἐποικιστικὸς γιὰ κάθε ἐθνικὴ ἰδέα, ὁ ἐργάτης γιὰ κάθε κοινωνικὴ ἐπανάστασι ποῦ διατηρεῖ μέσα στήν εὐγενεϊκὰ ψυχὴν του ὄψοιστο τὸν πόθο τοῦ καλοῦ, ποῦ ἐνδιαφέρεται καὶ πονεῖ καὶ συμμεριζεῖται κάθε εὐγενεϊκὰ καὶ ὄμορφῃ σκέψι. Αὐτὸς ποῦ σὰν δικὴ του ὑπόθεσι θεωρεῖ κάθε ὄρατο καὶ ὀφελίμο ἔργο, ἔτρεξε ἀπὸ τοὺς πρῶτους νὰ τεθῆ στὸ πλευρὸ τοῦ κ. Βενιζέλου. Μακαρίζουμε τοὺς Σαμίους ποῦ ἔχον τὴν θρηπὴν τιμὴν καὶ ἐντιμὴν νὰ διοικηθοῦν ἀπὸ τὸν κ. Κ. Μελά. Εἶτε ὀλιγοχρόνιος, εἶτε μακροὶ θὰ εἶνε ἡ διοίκησις του, ἡ ἐπίδρασις του θὰ εἶνε ἐνεργητικὴ γιὰ τὴν Σάμο. Ὁ κ. Κ. Μελάς δὲν μπορεῖ νὰ ζήσῃ χωρὶς νὰ δημοσιεύσῃ. Ὁ προσκοπισμός θὰ πάσῃ τὴν μεγαλότερη ὄψοισι, οἱ τέχνες θὰ τὸν βροῦνε ποσοστάτη καὶ ἀσπρό, ἡ δημοτικὴ τὸν μέριμνα θὰ ἐκδηλωθῇ ὀραδαία, οἱ θγιγενὲς συνθηκαὶ τῆς νήσου θὰ καταστοῦν μέλημά του, ἡ δεινροφύτευσι, ἡ ἔδρασις ἀπὸ παραγωγικὰ ἔργα θὰ κινήσῃ τὸν ἐνθουσιασμό του, καὶ τὸ ἐνδιαφέρον του.

Κάθε Σάμιος ποῦ θὰ ἔχῃ ἐνοραπολήσῃ καί τι καλὸ γιὰ τὸν τόπο του, νὰ ἡ εὐκαιρία νὰ τὸ δῆ νὰ ἐφαρμόξεται. Ὁ κ. Μελάς θὰ τὸ προσέξῃ, θὰ τὸ ἀγαπήσῃ καὶ θὰ ζητήσῃ νὰ τὸ ἐφαρμόξῃ. Κρύβει μέσα στὰ βᾶθη τῆς εὐγενεϊκῆς ψυχῆς του θησαυροὺς ἀπ' ἐνθουσιασμό γιὰ κάθε καλὸ, ὄρατο, πατριωτικὸ ὀφελίμο καὶ εἶμαι βεβαία πῶς σὲ λίγο διακίσει ὀλόκληρη ἡ Σάμος θὰ ἐγνωμοσῆ τὸν Μεγάλον πολιτικὸν γιὰ τὴν ἐνεπιστεύτηκε σὲ τέτοιον Διοικητὴν!

Δίς Δ...

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1916

Μοναδικὰς στιγμὰς ἀγωνίας διέρχεται ἡ Ἑλληνικὴ φυλή. Ὁ Αὐγούστος μὴν θὰ εἶνε ἓνας ἀπὸ τοὺς ἀπαισιωτέρους διὰ τὴν ἱστορίαν τοῦ ἔθνους μας. Μία τρομακτικὴ ἐσωτερικὴ ἀποσύνθεσις κυριαρχεῖ, ἓνα ξεχωρβάλωμα ποῦ ὄλους μᾶς φοβίζει καὶ ἐμβάλλει εἰς τὴν ψυχὴν μας τὰς τρομερωτέρας ὑπονοίας. Καὶ ἐν τῷ κοιμώμεθα καὶ ἐξεγειρώμεθα μετὰ τὸν φόβον ἐμπυλίου σπαρχμοῦ ὁ Βούλγαρος μετὰ τὰς δῆθεν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος Γερμανικὰς ἐγγυήσεις θριαμβευ-

τῆς, μετὰ γέλωτα σαρκαστικόν, μετὰ ὕψος κυριάρχου, μετὰ φουρογνωμίαν κατακτητοῦ, καταλαμβάνει τὰς πόλεις μας τὴν Φλώρινην, τὸ Σόροβιτς, τὴν Κιστορίαν, τὰς Σέρρας κ τ. λ., τὰ φρούρια μας, τὰ ποιεμοφόδια μας, τὰς συγκοινωνίας μας, συλλαμβάνει τὸν στρατὸν μας, τοὺς ἀξιωματικὸς μας, κατὰσχει τὰς σιμακίας μας καὶ θέτει στήν διάθεσιν του τὴν ζωὴν μας, τὴν τιμὴν τῶν κοριτσιῶν μας, τὰ σπῆτα μας, τὰ πρῶτόντα μας, τὴν περιουσίαν μας. Κυβερνητικὴ παραλύσις, Κυβερνητικὴ ἀνεπάρκεια μέχρι τυφλώσεως τῶν τελευταίων Κυβερνητῶν Γούναρη—Σκουλοῦδη ἐπρόσξηνσε τρομακτικὰς συμφορὰς εἰς τὴν Πατρίδα. Αἱ συμφοραὶ τῆς Καβάλλας κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας τοῦ Αὐγούστου προεκάλεσαν ἀφαντο πένθος εἰς τὴν ψυχὴν κάθε Ἑλληγνος. Ἡ συμπεριφορὰ ἀνωτέρων Ἑλληγνων Ἀξιωματικῶν, μετὰ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Συναγματοῦρχην Χατζόπουλον, ἐκ πείσματος παραδοθέντων εἰς τοὺς Βουλγάρους, οἱ ὁποῖοι ἐπρόθυμισαν τὰς σκέψεις των καὶ τὰ διαδήματα των μετὰ τὴν κομμικτικὴν των ἀντίληψιν, ἐνέσπειρε βαρβατότην ὄψοισιν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ψυχὴν.

Ἐἶνε ἀληθὴς ἡ θέσις τοῦ τόπου κρισιμωτάτης. Καθ' ἡν στιγμὴν ἡ Ρουμανία σύσσωμος καὶ μετὰ ἀκράτητον ἐνθουσιασμόν ἐπρόψθη εἰς τὸν ἀγῶνα παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς Ἀντάντ ἡμεῖς πλέομεν εἰς ἀκράτητον κομμικτικὸν φραγτισμόν, ἡμεῖς διεχωρίσθημεν εἰς ἀλληλεμιστούμενα στρατόπεδα. Ἀπὸς καὶ στρατὸς διηρημένους καὶ ὑποβλέποντες οἱ μὲν τοὺς δέ. Ἀξιωματικοὶ ἐν ἐπανατάσει στρατολογούσιντες αὐτοὶ καὶ ὑπεισπερχόμενοι εἰς τὰ δικαίωματα τῆς Πολιτείας. Καὶ ὁ Βούλγαρος οὐδὲ στιγμὴν ἀπεμακρόνθη ἀπὸ τῆς στήθης μας χαρὸς καὶ ἀπάσιος ἐπικαθήμενος ἐπ' αὐτοῦ. Αὐτὴ εἶνε ἡ ζοφερὰ εἰκὼν τῆς πατρίδος πλαισιωμένη ἀπὸ τὸν ἐμπροθέστερον καὶ ἐπικινδυνότεστον κομμικτισμόν. Ποῦ βάλνομεν; Ποῦ θὰ φθάσωμεν; Ποῦ θὰ σταματήσωμεν; Ἐχομεν τὸν κρημὸν μπροστὰ μας, ἔχομεν ὄμως καὶ τὴν σωτηρίαν μας. Ἐδοῦ αὐτῆ. Ἐδοῦ ἡ διέξοδος, ἡ ζωὴ, ἡ ἀνάστασις τοῦ νεκροῦ. Ὁ προσανατολισμός εἰς τὴν Ἀντάντ καὶ ἡ ἐνεργὸς ἐπέμβασις τῆς Ἑλλάδος μ' ὄλην τὴν δύναμιν τῆς ψυχῆς τῆς. Πρέπει ὁ ἐνθουσιασμός ὁ πατροπαράδοτος τοῦ Ἑλληγνος νὰ κυριαρχήσῃ διὰ νὰ τοῦ σῶσῃ κάθε ἄλλο συναίσθημα καὶ ἀπὸ ταπεινὸν κομμικτάρχη νὰ τὸν μεταβάλῃ εἰς ἦρωα τοῦ Κιλκίς καὶ τῆς Κρέσνας.

Ὁ πόλεμος εἶνε ἡ ζωὴ πλέον τῆς Ἑλλάδος. Ὁ πόλεμος μετὰ τὰς συμφορὰς του, μετὰ τὰς θυσίας του, μετὰ τὴν ὄψοισιν του εἶνε ἡ δικίαις ποῦ θὰ ἀψίσῃ νὰ ἐξατμισθοῦν τὰ πάθη, τὰ μίσση καὶ θὰ λάμψῃ πάλιν ὁ ἠρωϊσμός τοῦ Ἑλληγνος παλληκαριοῦ Μία φωνὴ γρειάζεται γιὰ ν' ἀναθαρρήσῃ ὁ Ἑλληγν, νὰ μεταβληθῆ εἰς ἦρωα. Εἶθε τὴν φωνὴν αὐτὴν νὰ τὴν ἀκούσωμεν τὸ γρηγορότερον νὰ βγῆ ἀπὸ τὰ ἡνωμένα χεῖλη τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ Ἀρχηγοῦ.

Ἐπὶ τὴν ἐφημερίδας γράφουσαι τὸν Αὐγούστον. «Πόσοι ἐκ τῶν ἀπολυθέντων ἐφῆδρων οἵτινες ἔχον ὀργανωθῆ εἰς Συλλόγους θὰ εἶναι διατεθειμένοι νὰ ὀπακούσωμεν εἰς τὴν πρόσκλησιν τοῦ Βενιζέλου καὶ νὰ μετὰσχουν εἰς πόλεμον ὁ ὁποῖος οὐδὲν ἔχει νὰ ὑπερσπῆσῃ ζωτικὸν συμφέρον ἐπ' ὅσον μετὰ τὰς δοθείσας

»έγγυήσεις ή «Ελληνική άκεραιότης ούδένα διατρέχει κίνδυνον ;»

Και έντός 18 ήμερών ήλθεν ό Πρέσβυς τής Γερμανίας ό παραστών τās δήθεν έγγυήσεις ό όποιος σαρκαστικώς άπήντησεν ότι οι Βούλγαροι σās θεωροϋν κεκηρυγμένους έχθρούς και διά τήν ασφάλειάν των καταλαμβάνουν Καβάλλα, Καστορίαν, Αργυροκάστρον; κ. τ. λ.

Αυτή είνε ή πραγματικότητα. Η Γερμανία μάς έμπαίζει και ήμεις παραδίδομεν τὰ ιερά, τὰ βετα, εις τούς Βουλγάρους και γινόμεθα ό περίγελοι και ή χλεύη του κληρονομικού έχθρου μας.

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 1916

Τό σπουδαιότερον γεγονός του μηνός αύτου ήτο ή αναχώρησις του κ. Βενιζέλου με πρόγραμμα τήν άμυναν του Έθνους κατά των εκ τής Βουλγαρίας και των εκ τής Γερμανοφίλου πολιτικής του Κράτους υπερτάτων εθνικών κινδύνων. Ο πολιτικός των έργων. αύτός που έγνωρίσε τήν πάλην από τήν στιγμήν που ήσθάνθη τόν εαυτόν του και συνεκράτησε πάντοτε δίπλα του με υπερήφανον μάτι τήν νίκην. Ο πολιτικός—Στρατιώτης δέν εδίστασεν, όταν τήν φλογεράν ψυχήν του εδρόσισεν ή έλπιδες του εθνικού αναδραστηριότητας να συνεφέρη τούς επιλεκτους συναγωνιστάς του και ως άετός υπερήφανος να διασχίση πελάγη διά να βροντοφωνήσῃ τās μεγάλας εθνικάς αληθείας που φωτίζουν τήν εθνικήν συνελδῆσιν και έμπνύνουν τό θάρρος εις τήν κλονιζομένην εθνικήν ψυχήν.

Αυτός που έζήσε μέσα σ' αυτό τόν τόπον τής ώραιες εθνικές στιγμές, που ήσαν δημιουργήμα του. Αυτός που είδε χρυσάκιον και άστραπηδόλον τήν κενούργια εθνική ζωή. Αυτός που με τό Βασιλειά του και τόν Έλληνικό Στρατό και τὰ υπερήφανα ναυτοπόλά μας κατέλυσαν ένα ντροπισμένο παρελθόν διά να σκορπίση στήν πατρίδα του τήν ακτινοβολίαν δεξασμένης εποχής. Αυτός που με τὰ δυνατά του χέρια, με τήν ακούραστον δύναμι του μυαλού του ανέπλασσε ένα λαόν εις φρόνημα, εις σθένος, εις αυτοπεποίθησιν. Αυτός που τό όνομα τής πατρίδος τό συνέδεσε με ιδεώδη παρκαδεγμάτα ήρωϊσμού και αυτοθυσίας. Αυτός που έταπεινώσε τούς κληρονομικούς έχθρούς τής Ελλάδος και έπλημμύρισε θριαμβευτικώς με τās Σημαίας των και τὰ Κανόνιά των και τούς Στρατιώτας των δλόκληρον τήν Ελλάδα. Αυτός που εδημιούργησε τόν κενούργιο ελληνικό κόσμον, τόν συγχρόνον ελληνικό πολιτισμό, που έγνωρίσε τās ώραιότερας εθνικάς στιγμάς. Αυτός που έπότισσε τό έθνος με τήν δροσιά που ώνειροπώλησαν γενεαί επί πεντακόσια έτη. Αυτός που έσκηνοθέτησε τό Έλληνικό μεγαλειο και εκάλεσε τό γένος δλόκληρον εις θαυμασμόν και υπερφανεϊαν. Αυτός, ό γίγας, ό δυνατός, ό αποφασιστικός δέν έχασε καιρόν, δέν περιωρίσθη εις λόγια δδύνης και πόνου. Μόνον όταν έπληροφορήθη ότι οι Βουλγάροι είνε κάτοχοι τής Σημαίας του Α' Στρατιωτικού Συντάγματος τότε για μιά στιγμή έξεδήλωσε τό βαθύτατον άλγος που ήσθάνθη στήν ψυχή του, έγινε κάτωρος, ήσθάνθη στο σώμα του ένα κλονισμόν και έχυσε δάκρυα λύσεως, και άγανακτήσεως. Από τή στιγμή δμως εκείνην ό Βενιζέλος ήτο άκράτητος. Δέν τόν

έχωρούσαν οι Αθηναί. Ήθελεν όρίζοντα ευρύν. Ήθελε πεδίον δράσεως άποτελεσματικής. Ήθελε να ανοίξη δρόμους που να τόν φέρουν προς τήν αληθινήν ζωήν, προς τὰ μεγάλα ιδανικά και τής ώραιότερες έλπιδες. Ήθελε να γνωρίση στους φίλους τής Ελλάδος ότι μέσα στήν ελληνική ψυχή δέν απέθαναν, δέν ένεκρώθησαν τὰ ιδεώδη τής ελληνικής φυλής και να κηρύξη στους έχθρούς της ότι έπ' ύσον υπάρχει Ελλάδα θά υπάρχουν πάντοτε και γενναίοι και ακλόνητοι υπερασπισται της. Ήθελε να παύσι το θέαμα τής υπερασπίσεως του Έλληνικού εδάφους από Σέρβους, από Ρώσους, από Γάλλους, από Άγγλους, από Ίταλους άλλοιμονον! χωρίς ούδέ σκιά Έλληνική να προσφέρη θυσίαν εις τόν θωμόν των μεγάλων Έλληνικών σήμεροντων. Ήθελεν ή υπερήφανος ψυχή του και ή υπέροχος πολιτική διάνοιά του που δλέπει πολύ πολύ μακρὰ μιá Ελλάδα ζωντανή, μιá Ελλάδα σφριγηλή, μιá Ελλάδα του παρελθόντος ειλικρινή, γνώριμη στα μεγάλα Έθνη που αγωνιζονται κατά του Βουλγαρισμού εις τὰ περιμάχητα Μακεδονικά πεδία. Ήθελε αυτός να γίνη ή γέφυρα για να περάση ή δόξα τής Ελλάδος με επί κεφαλής τόν Μεγάλο μας Βασιληά, που και από τήν Θεσσαλονικήν τελευταίοι τόν εκάλεσαν Αρχηγρόν του και Ήγέτην των μεγάλων πατριωτικών αποφάσεων.

Αυτοί οι πόθοι και αυτά τὰ όνειρα και αυτά οι προβλέψεις τόν έφερον επί κεφαλής Αντιβουλγαρικού κινήματος. Τόν ήκολούθησαν οι επιλεκτοι φίλοι του, πλείστοι Στρατηγοί και Ναύαρχοι, Άνώτεροι και κατώτεροι Άξιωματικοί και χιλιάδες έθελοντων κατατασσόμενοι εις τόν Στρατόν που καταρτίζει ή Προσωρινή Κυβέρνησις. Τόν ήκολούθησεν ό γενναίος και πολυέμητος Ναύαρχος Κουτουριώτης και ό διαπρεπής Αντιστράτηγος Λαγκλής μεθ' ών άπετέλεσε και τήν Υπερτάτην Αρχήν.

Τώρα πλέον με τήν δύναμιν του Θεού εργάζεται εις τās επάλξεις τής Μακεδονικής πρωτεύουσής για να δείξη τήν ζωτικότητα του Έλληνισμού που σε πάνταν περιστάσειν απέδειξε εν ότι ή φυλή μας δέν απέθανεν ούτε θ' αποθάνη ποτέ.

Γεγονός που μάς άπησχόλησε τόν μήνα αυτόν ήτο και ή επαφή τής Κυβερνήσεως Καλογεροπούλου προς τούς αντιπροσώπους των Άνταντικών Δυνάμεων. Η περιδότης αυτή επαφή κατήντησεν ό εφιάλτης τής Κυβερνήσεως μέχρι τής τελευταίας στιγμής τής ζωής της. Ήλθεν και παρήλθεν ή Κυβέρνησις αυτή χωρίς να δοκιμάση τὰ θέληγγρα τής πολυβουλλήτου επαφής διά τήν Κυβέρνησιν όμως του κ. Αάμπρου έπεφυλάσσοντο άλλου είδους εκπλήξεις. Δέν έπρόφθασε να δεχθῆ τὰ συγχαρητήρια επί τῆ άναρρήσει της εις τήν Αρχήν ατῆς αυστηρῆς ύπερρεσιακότῆτος» και τής «ειλικρινούς ούδετερότητος» όταν έλαβεν έπιείγουσαν νόταν τοδ Ναυάρχου κ. Φουρνέ περί άφοπισμού του Στόλου. Η διαταγή αύτη ήτο δδυνηρά διά τήν εθνικήν ψυχήν, όπως δδυνηρά είνε όλα τὰ μέτρα που λαμβάνει ό στόλαρχος των Άγγλογαλικών ναυτικών δυνάμεων, που έχουν προσορμισθή εις Κεραταίνον, μέτρα άστυνομικά και εις τούς Έλληνικούς λιμένας και εις τās μεγάλας πόλεις τής Ελλάδος, μέτρα λογοκρισίας εις τὰ τηλεγραφεϊα και τηλεφωνεία, μέτρα περιοριστικά εις τούς σιδηροδρόμους και τούς εκπλους

των πλοίων, μέτρα περιέχοντα πλήρη τήν ιδέα των κατοχής τής πατρίδος μας υπό ξένων. Όλοι όμως αυτοί οι έξευτελισμοί σφειλονται εις μίαν και μόνην άφορμήν. Εις τήν φανεράν εκδήλωσιν τής γερμανοφίλου πολιτικής τής επισήμου πολιτείας. Άτυχώς οι δειπνοντες τὰ του Κράτους δέν άφήκαν ευκαιρίαν, δέν άφήκαν περιστάσειν χωρίς ν' αποκαλύψωσι τὰ αληθή φιλογερμανικά αισθήματά των και συνεπέα τούτων υπήρξαν οι ένεργεια αυτοι των Άγγλογάλλων δεδισμένοι έν τινι μέτρω πάντως όμως πιστευτικά και δισυπόφερτοι από τόν Έλληνικό λαόν. Έν τούτοις άκόμη άπομένει καιρός προς άνθρώπισιν των πάντων. Ο κ. Ασκουιθ άγορευόν εις τήν Βουλήν των Κοινοτήτων τό έτόνισε: Καί σήμερον άκόμη ή Ελλάδα συνετάς κηθοδηγομένη και κυβερνούμενη άξίως θά ήδύνατο νά καταλάβη θέοιν παρά τό πλευρόν εκείνων προς τούς όποιους τήν φέρει πάν δι μέγα και ένδοξον έννοπιρχει εις τās παραδόσεις της. Ήδού λοιπόν ει δέν έξέλιπε πᾶσα έλπις άρκει τό ταχύτερον να έλθωσιν εις άμεσον, ειλικρινή και πατριωτικήν συνενότην αι δύο περιφανείς κορυφαί τής Πατρίδος ό υπερήφανος Βασιληάς μας και ό μεγαλεπίβολος Βενιζέλος.

Δ. Α. ΖΩΓΡ.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΠΕΝΘΗ ΙΩΑΝΝΗΣ ΝΙΚ. ΠΕΡΣΑΚΗΣ

Η συμφορά του θανάτου—ή γενική και άναπότρεπτο μοίρας τής ανθρωπότητος έχει ένίοτε έλαφρυντικά σημεϊα, τὰ όποια δίδουσι τρόπον τινά βάσειν παραμυθίας εις τās πληττομένους παρ' αυτής οικογενείας. Άλλά κάποτε ή συμφορά αύτη έπέρχεται κατά τρόπον άγρον, δεινόν, τρομακτικόν, με συγγνότητα συντρίβουσαν τό θάρρος και τήν παρηγορίαν από τās ψυχάς των άπομονόντων οικείων.

Όπως άπεινώς επέπρωτο να δοκιμασθῆ έγκλιτος Αθηναϊκή οικογένεια, ή οικογένεια του φίλου κ. Νικολ. Περσάκη διά τής άπολείας εν τῆ ξένη λατρευτοϋ αυτής βλαστοϋ υπό συνθήκας αληθώς τραγικάς. Δεινή νόσος άρήρασεν εν Γαλλία μακράν των γονέων και των αδελφών του τόν μόλις εικοσιπενταετη Ιωάννην Περσάκη, όστις άγγελόμορφος και άγυγλόφυχος ως ήτο, άπετέλει τό χάμα, τό ύδαμα τής οικογενείας του.

Ό άλλωδς Απολλώνιος νέος μόλις πρό τινος χρόνων άποπερατώσας τās επιστημονικάς σπουδάς του εν Παρισίοις ήτοιμάετο να επανέλθῃ πλησίον τής οικογενείας του, προς εξάσκησιν τής επιστήμης του εν Αθήναις.

Άλλ' άλλως ήδελφον ή άπεινής μοίρα. Νόσος άκαίσα προσέβαλεν αίφνης τόν άτυχῆ νέον και τόν ώδήγησεν εν διαστήματι δλίγων μηνών εις τόν τάφον, παρ' όλα τ' άπειδώς παρασχεθέντα υπό τής επιστήμης μέσα, παρ' ύλας τās προσπαθείας των κορυφαίων Γάλλων επιστημόνων οίτινες τόν έδερσάπευον.

Τό φοβερόν άγγελμα εύρε τούς δυσμοίρους γονείς και τās αδελφάς του μεταστάνας έτοιμαζομένους να δράμωσι πλησίον του λατρευτοϋ των Ιωάννου. Αί έννοκα των πολεμικών επιχειρήσεων δυσχέρεια τής αναχωρήσεως άπήνησαν χρόνον πολόν και ότε τὰ

Ιωάννης Περσάκης

πάντα ήτοιμάσθησαν, έπήλθε τό άπαισίον του θανάτου μήνυμα. Ήτο μοιραϊον να χαθῆ ό άγγελικός νέος, μακράν τής λατρευόσης αυτόν οικογενείας, χωρίς να μείνη εις αύτην ή παρηγορία του δσταίου άσπασμοϋ!

Συντετριμμένοι οι γονείς, άπαρηγόρητοι οι αδελφοί και οι λοιποί οικείοι θρηνοϋσι διά τήν δεινήν, τήν τρομακτικήν, τήν μαύρην συμφοράν των. Εις τισαύτην τραγικήν άπόλειαν, δέν χωροϋσι λόγους παρηγορι. Καί ή «Ελληνική Έπιθεώρησις», άρκείται άπευθύνοσα θερμά και ειλικρινή συλλυπητήρια εις τήν ούτω σκληρώς δοκιμασθείσαν οικογένειαν.

ΑΝΝΙΤΣΑ Θ. ΒΕΛΛΙΑΝΙΤΟΥ

Μαζι με κάποιον έλαφρό άνάσασμα του φαληρικού κύματος ανακατώθη και ή τελευταία πνοή μιās ροδοπασμένης παρθένας. Καί οι δυστυχισμένοι γονείς τής έρμιοι και άπωριανωμένοι άτεινίζουν τήν θάλασσα με μιá άπατηλή έλπίδα να άκούσουν και πάλιν σε ήνοτο χρωματισμό τής φαληρικής άκτής τόν αλλησμάχοπο ψυθίρισμα τής φαληρικής άκτής τόν αλλησμάχοπο ψυθίρισμα τής φωνής του κοριτσιού των. Ή θάλασσα όμως που δέν άποχωρίζεται ποτέ από τὰ δικά της τὰ ύψατα, άνάλγητος άπλώνεται και άσυγκίνητος δέχεται τής βεσίας που τής στέλλουν οι άπαρηγόρητοι γονείς τής λουλουδένας Αννίτσας των. Δώδεκα χρόνια ευτυχισμένα έπλεκαν τὰ ώραιότερα όνειρα πάνω από τὰ πλούσια μαλλιά τής ζωντανής ζωγραφιάς που τούς έχάρισεν ή ένωσις των και έφθασε μιá μαύρη στιγμή που μαζί με τό μαραμένο λουλούδι, ένεκρώθησαν και όλες των ή έλπιδες τής ευτυχισμένης ζωής των.

Δώδεκα χρόνια έσοκρόπιζε μύρα και άγνόητα τό δροσερό πουμπουνακι και τήν στιγμή που θ' άνοιγε τὰ πέταλά του και ή ζωή των γονέων θά έστολιζετο με τό ποιδ εύμορφο, τό παιδ άβροδ τριαντάφυλλο ή μοίρα με ένα σαρχασμό έβούλιαξε τήν ευτυχίαν των μέσα σε μιá άτελειωτη ήδύνη, σενα πένθος σκληρό, που δέν έχει παρηγορία... Τί να πούμε σε γονείς που ή δυστυχία τούς δοκιμάζει τόσον άπονα, τόσον λιπτερά! Μόνον να κλάψουμε μαζί τους μοροτίμε και να αισθανθούμε βαθειά τόν πόνον τους...

Ο ΚΟΣΜΟΣ

Ο αδάντος Έλλην της δουλείας και της ευφύας. Ο Έλλην που γνωρίζει να θριαμβεύει να νικά, να επιβάλλεται μέσα σε άλλολόγους και άλλολογούς, μέσα σε ξένους Λαούς, ο Έλλην ο ξενιτευμένος δεν παύει δυνατός και ακατάβλητος να κερδίζει έδαφος εις το εμπόριον, και την βιομηχανίαν, εις το επαγγελματικόν επίπεδον και βπερήματος, κυρίαρχος να ανοίγει τόν δρόμον της ευτυχίας και της ευημερίας στην ξενιτιά, σε τόπους που βρίσκονται μακριά πολύ μακριά από την γενέτειραν. Ένας τέτοιος Έλλην γιομάτος από αγάπη για την πατρίδα, και με ακατάβλητο σθένος, όλος καρδιά και ενθουσιασμό, εις την Αφρικήν, εις το Τράνσβααί, ο κ. Κ. Αποστόλου θριαμβευτής, ανεγείρει ιδρύματα βιομηχανικά, πρωτοστατεί εις το εμπόριον και τώρα τελευταίως γίνεται ιδιοκτήτης του καλλιτέρου ξενοδοχείου του Λουρέντζο—Μάρκο με ένα πόθο να δεχθί Έλληνας, να φιλοξενήσῃ και περιποιηθί πατριώτας, αδελφούς και σπουδαστούς και στα όνειρα και στις ελπίδες. Από τόν βράχον της Ακροπόλεως του στέλλομεν χαιρετισμόν και τάς εύχάς μας διά την πρόοδον και την ευτυχίαν του.

Την Μακεδονίαν καταμαίνουσι οί Βούλγαροι και την Βόρειον Ήπειρον οί Ιταλοί. Η ήρωική Χειμάρα που δεν εγνωρίσε δουλείαν στα 500 χρόνια της εθνικής σκλαβιάς ή Η ΒΟΡΕΙΟΣ ΗΠΕΙΡΟΣ ταν περρωμένον επί των ημερών μας να δεχθί κυρίαρχον την φυλήν που εγέννησε τόν Μακιαβέλλιν και έμεγάλωσε με την δολιότητα και την ταπεινότητα. Οί Ιταλοί, βεβαιούντος του κ. Μποςδάρι ότι ή κατοχή είναι προσωρινή γενομένη δια λόγους στρατηγικούς, δεν περιορίσθησαν εις την Χειμάραν, άλλ' έπεξετάθησαν μέρα με την ημέρα σόλην την Β. Ήπειρον ήτις από σήμερα ελεί υπό την άμεσον διοίκησιν τών Ιταλών. Αί συμφοραί της πατρίδος είναι τόσον αλλεπάλληλοι που δεν γνωρίζει κανείς προς ποιον σημειον να στραφή και διά ποίαν να κλαύσῃ περισσότερον.

Εφυγαν από την Ελλάδα σαράντα χιλιάδες πρόσφυγες. Τους έτράβηξεν ή Γαλλία για της γεωργικές της εργασίες. Μπορούμε να έρωτήσουμε είναι ζημία ή ωφέλεια για τόν τόπο ή στέρησις αυτών τών εργατικών χειρών; Την άπάντησιν θα την δώσουμε ήμεεις. Έάν τó Κράτος μας ήτο οργανωμένον, έάν είχαμε σύστημα εργασίας, θα ήτο άκρως οδυνηρόν υπό τάς σημερινάς συνθήκας, ή απομάκρυνσις εκ του τόπου τόσων παραγωγικών δυνάμεων. Ένώ δύναται να θεωρηθί εφεργέτημα τó ότι ή Γαλλία απέληλαξε την Ελλάδα από 40 χιλιάδες στόματα, από όγκον άδρανών δυνάμεων τάς οποίας θα ήτο υποχρεωμένον τó Κράτος να συντηρή άνευ έλπίδος ανήσεως τών πλουτοπαραγωγικών πηγών του. Αδτη άκριβώς είναι ή εικών του Κράτους. Υπάρχουν νομοί του Κράτους στερούμενοι εργατικών χειρών, υπάρχουν γαίαι άκαλλιέργητοι άπεράριθμοι, υπάρχουν προσφυγιακοί πληθυσμοί άπειράριθμοι, άλλά τρόπος συνεργασίας τών μεν προς τους δε, δεν υπάρχει και έτσι ή Γαλλία όρθοφρονούσα και εφεργετούσα τó δημόσιον ταμειον της Ελλάδοςμας τους παίρνει και τους χρησιμοποιεί για της ανάγκης της.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΑΓΚΥΡΑΣ

Νέα έκλετη έκδοσις της λογοτεχνικής βιβλιοθήκης της Αγκύρας, εκκυκλοφόρησε, και' αυτιά. Είναι πρωτότυπος Ιστορική πραγματεία του κ. Δ. Καμπούρογλου αφιερωμένη εις τους όρματωλούς, κλέφτες και κουρσάρους τών δυσκόλων διά τους Έλληνας καιρών, από της Αλώσεως μέχρι της Επανάστασεως. Κατέβαλε δέ ή Αγκυρα διά την φιλόκαλον εμφάνισιν του νέου τόμου κάθε επιμέλειαν.

Τó τρίτον τεύχος της βιβλιοθήκης τών διδασκάλων, την όποιαν εκδίδει ο Οίκος της Αγκύρας, εκκυκλοφόρησε, και' αυτιά. Είναι αφιερωμένον εις τόν Ρουσόφ και τά όσα έγραψεν αναφορικώς προς την παιδαγωγικήν, αναλυόμενα, και κρινόμενα από τόν γενικόν επιθεωρητήν της Δημοσίας Εκπαιδεύσεως, έν Ταλλία.

Ιδιαίτερον ενδιαφέροντος μονογραφία του παρό τῷ Υπουργείω τών Έσωτερικών γραμματέως κ. Α. Αστερίου υπό τόν τίτλον «Τά Έλληνοσλαβικά σύνορα» εξέδόθη εις κομψόν τόμον της βιβλιοθήκης της Αγκύρας.

Ο συγγραφεύς θέτει από εθνικής άπόψεως, τó ζήτημα τών συνόρων της μείζονος Ελλάδος και διερευνά τάς τελευταίας εδαφικές προσκλήσεις και τά όρια τών άνεκπληρωτών εκ αξιώσεων της Μητρού Πατρίδος. Τó περισπούδαστον βιβλίον συνοδεύει εκτός κειμένου και πολύχρωμος χάρτης.

Ένα από τά θραιότερα μυθιστορήματα του μεγάλου Ρώσου συγγραφέως Ίβάν Τουργκένιεφ, την γλυκειάν και περιπαθή «Πρώτην άγάπην» εξέδωκεν, εις κομψότατον τόμον της Λογοτεχνικής της βιβλιοθήκης ή Αγκυρα. Η μετάφρασις, όφειλομένη εις ρωσομαθή Ατιθίδα, την δεσποινίδα Π. Ραφαήλ, αποδίδει όλην την χάριν και κομψότητα του άπεριτονοσον και παραστατικού ύφους του συγγραφέως.

Η Κυρά της Έγνοιας, από τά βαθύτερα ψυχολογημένα και αληθινότερα εις κοινωνικήν άνατομίαν έργα της νεωτέρας Έθρωπαϊκής λογοτεχνίας, εξέδόθη εις όραιον τόμον της βιβλιοθήκης της Αγκύρας.

Η δραματική και πολυβασανισμένη Ιστορία του Παύλου—του μάγυρος και ήρωος του θανμασίου αυτού μυθιστορήματος του Σούδερμαν—θα φέρη άκρως συμπαθείας εις τά μάτια όλων τών άναγνωστών, άλλά ταυτοχρόνως θα προκαλέσῃ και θανμασμόν διά την εύφυσίαν του. Η δέ ήρωίς ή καλή Ελισάβετ θα άγαπηθί άπ' όλας τάς άναγνωστρίας διά τά εύγενικά της αισθήματα και τόν άνίκητον έρωτά της.

Μία θανμασία εργασία του παιδαγωγού και ποιητού κ. Γιάννη Περγαλιτη, υπερδιακόσιοι μύθοι, κατά τó υπόδειγμα του Αισώπου, του Κοιλώφ, του Άνδερσεν εξέδόθησαν εις όραιον τόμον της βιβλιοθήκης της Αγκύρας. Ο νέος αυτός τόμος, με τόν τίτλον «Παιδαγωγικοί μύθοι,» θηραυρός όλος υποδηκών κοινωνικής και παιδαγωγικής πείρας, έχει διατυπωθί εις όραιοις στίχους, έγινε δέ εις Μαν επιμελημένην και φιλόκαλον έκδοσιν.

Ένα από τά πλέον ενδιαφέροντα έργα του Λουμάνου ή δραματική Ιστορία του γλύπτον Πέτρον Κλεν του ενός τραγικού θύματος, του όποιου την μεγάλην ψυχήν και τó εὖρόν μέλλον συνέτριψεν άτυχής έρωας εξέδωκεν εις την Λογοτεχνικήν της Βιβλιοθήκην ή Αγκυρα.

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ

ΕΙΣ ΤΟ

ΛΟΥΡΕΝΓΟ ΜΑΡΚΟΥΣ

ΤΗΣ ΠΟΡΤΟΓΑΛΛΙΚΗΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΑΦΡΙΚΗΣ
(ΕΠΙΝΕΙΟΝ ΤΟΥ ΤΡΑΝΣΒΑΛ)

Συνιστώμεν ΘΕΡΜΩΣ και ιδίως εις τους συμπατριώτας μας τó
ΚΕΝΤΡΚΟΝ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ

Εινε τó καλλίτερον ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΝ Ξενοδοχείον της πόλεως.

Εις θέσιν κεντρικωτάτην μόλις απέχον τρία λεπτά εκ του Σταθμού και της προκυμαίας.

Θερμά και ψυχρά Λουτρά. Οικογενειακή περιποίησης. Ηλεκτροφότιστον. Κουζίνα Γαλλική.

ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ 114

ΤΙΜΑΙ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ

«Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ» τó συνιστά ιδιαίτέρως.

Δ. ΘΕΟΔΩΡΙΔΗΣ

ΙΑΤΡΟΣ — ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

1—ΤΣΑΜΑΛΟΥ—1 Ώραι επισκέψεως 3-5 μ. μ.

TIMES SQUARE C^o OF NEW-YORK

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΜΗΟΤΑΣΗ 12 - GARAGE ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ 28

Αυτοκίνητα πολυτελείας φορτηγά (camions).

Βενζίνη, έλαια, ελαστικά κ.τ.λ.

Το άνο garage αναλαμβάνει οιαδήποτε επισκευήν, ένω-
καίει δε και μεμονωμένα διαμερίσματα προς τοποθέτησιν αυτοκινήτων.

ΠΑΡΕΧΟΝΤΑΙ ΕΥΚΟΛΙΑΙ ΠΑΗΡΩΜΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΣΤΡΑΤΙΩΤ. ΕΠΙΣΤΗ
(ΠΛΑΤΕΙΑ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ)

Το ΜΟΝΑΔΙΚΟΝ εν Ελλάδι συνεργατι-
κόν ίδρυμα.

Το διαθέτον τα μεγαλύτερα ΧΡΗΜΑΤΙ-
ΚΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ και την ασφαλή και πολυ-
πληθεστάτην πελατείαν.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΕΤΑΙ άπαντα τα είδη εις
τάς άριστας ποιότητας και πωλεί αυτά εις τας
μικροτέρας τιμάς.

Αποκλειστικός οκοπός του δεν είνε το κέρ-
δος αλλά ή ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΙΣ τών αναγα-
κών τών μετόχων αυτού.

Συνεπώς ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗ και ΕΙΛΙ-
ΚΡΙΝΕΙΑ χαρακτηρίζουσιν αυτό.

Εύρίσκει τις εν αυτῷ ότι θελήσῃ ΣΤΡΑ-
ΤΙΩΤΙΚΑ ΠΟΛΙΤΙΚΑ - ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ
είδη - Πίλοι Γυναικείοι - Υποδήματα κλπ

ΚΟΝΙΑΚ
ΑΠΟΣΤΑΓΜΑ ΟΙΝΟΥ
ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΠΟΥΡΗ
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ
ΠΑΛΛΗ & ΚΟΤΖΙΑ

ΔΙΑΔΟΧΟΣ: Α. Γ. ΠΑΛΛΗΣ

Το αρχαιότερον τών εν Ελλάδι Χαρτοπωλείων
Ίδρυθέν τῷ 1870

Μεγάλα αποθήκαι χάρτου Έφημερίδων, συγ-
γραμμάτων, περιοδικών και πάσης ποιότητος.
Μεγάλα αποθήκαι ειδών γραφικής Όλης πάσης
προελεύσεως.

Ατμοκίνητα Έργοστάσια Καταστήρων, Φακέλλων
και φωτογραφικών χαρτονίων.

Μόνοι εκαρται εν Ελλάδι επιστολικών δελταρίων.
Δεκταί άπ αγγελίαι εκτελούμεναι τάχιστα. Έξεδό-
θησαν ως κριτών 500 ειδών μέχρι τούδε.

Ατμοκίνητον Τυπογραφείον με 10 πιεστήρια δικ-
μικράς επιμελετημένης έργασίας (Travaux de reville)
ώς και δικ μεγάλας καλλιτεχνικής τοιαύτας.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΕΙΔΗ: Μεγάλη παρακατα-
θηκη φωτογραφικών πλακών και χάρτου διαφόρων προε-
λεύσεων. Μόνοι αντιπρόσωποι τών φωτογραφικών
πλακών Imperial Dry Plate Co Ltd.

ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΡΙΑ ΣΤΙΓΜΙΑΙΩΣ

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ

Μηχανοθεραπείας και φυσικοθεραπείας

ΝΕΥΡΑΣΘΕΝΕΙΑΙ, παθήσεις στομάχου και έντε-
ρων, Δυσκοιλιάς, άναμια, άσθθίτις, κεφαλαλγία,
δυσκρασία, Παχυσαρκία, ψαμμίασις, προστατίτις
και άλλα χρόνια νοσήματα. ΘΕΡΑΠΕΥΟΝΤΑΙ διά
νέας όλης μεθόδου εις το ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ Μηχανο-
θεραπείας και Φυσικοθεραπείας τού εν Αμερικη και
Αγγλία σπουδάσαντος

ΑΘΥΛΑΘΦΙΚΟΥ Α. ΚΑΜΗΛΑ

Μηχανοθεραπευτῷ

Διευθυνόμενον υπό τού Ιατροῦ κ. Α. Πεταλι

Πλατεία Κάνιγγος

6 - Όδός Τζώφτζι - 6

ΗΝΩΜΕΝΑ ΒΟΥΣΤΑΣΙΑ

Γ. ΓΕΩΡΓΑΝΤΗ

Έάν αι Αθήναι δύνανται να υπερηφανεύονται δια τας τελευταίως σημειωθείσας καταπληκτικας προόδους
των, μια άφορμή προς τούτο εινε και το μέγα αυτό κατάστημα εις το όποιον συγκεντρώθη πλουσία επίπλω-
σις, άκαστρόπτουσα καθαριότητα, πρόθυμος ύπηρεσία, μοναδική άφθονία όλων τών ειδών της ΖΑΧΑΡΟΠΛΑ-
ΣΤΙΚΗΣ και της ΓΑΛΑΚΤΟΜΙΑΣ. Τα ΓΙΑΟΥΡΓΙΑ του κατέστησαν όνομαστά, έλα δε τα είδη της
ΓΑΛΑΚΤΟΚΟΜΙΑΣ παρέχονται άφθονα, εύθηγά και με υλικά εκλεκτά και επιμελημένα. Τα είδη
της ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗΣ γαργαλιστικώτατα, γευστικώτατα, άπολαυστικώτατα. Κατόπιν όλων κτών δικαίως
θεωρείται το κέντρον όλου του εκλεκτού κόσμου. Διχαίως εβρίσκουν θέσιν μόνον οι προνοητικοί ποδ φροντί-
ζουν εγκρίτως να τας καταλαμβάνωσι και ακόμη δικαιώτερον οι συγχάζοντες εις θέατρα δεν θεωρούσι την δια-
σκεασίν των πλήρη αν δεν πάρωσι μετά το τέλος της παραστάσεως το αναψυκτικόν των ή το παγωμένο γάλα-
των, ή την άβραν κρέμν των εις τας πολυτελείς αΐθουσας των

ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΒΟΥΣΤΑΣΙΩΝ

48-ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ-48

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΤΑΒΕΒΛ. Δρ. 60.000.000

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Υποκαταστήματα:

ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ: Έν Πειραιεί, Θεσσαλονίκη, Καβάλ-
λα, Ίωαννίνους, Χίφ, Πάτρας, Σύρω, Καλάμας,
Τριπόλει, Βόλω, Λαρίσση, Χανίοις. Έρακλείω
Ρεθύμνη και Σάμω (λιμήν Βαθώως).

Προσωρινά Πρακτορεία: εν ΑΗΜΝΩ (Κάστρον) και
ΚΕΡΚΥΡΑ.

ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ: Έν Κων πόλει. (Υποκατάστημα εν
Γαλατῶ μετά Πρακτορείου εν Σταμπούλ), Σμύρνη.

ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ: Έν Αλεξανδρεία, και Καίρω.

ΕΝΑΟΝΔΙΝΩ: (No 22 Fenchurch Street).

ΕΝ ΛΕΜΕΣΩ (Κύπρου).

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Α. Στεφάνου (Αντιπρόεδρος), Ίάνωβος Μπονιέ (έν-
τεταλμένος Σύμβουλος), Ίω. Αθηνογένης, Κ. Βε-
ρούνη, Α. Ζαφίρης, Σ. Εύγενίδης, Π. Καραπάνος,
Βαρθάνος δι Νεφλιζ, Έμμ. Ροδοκανάκης Μ.
Αδάμαρης και Σ. Φούντης.

Γενικός Διευθυντής

Ι. ΗΛΙΑΣΚΟΣ

Διεύθυνσις τηλεγραφική

ΑΘΗΝΑΙΚΗΝ - ΑΤΗΜΕΝΟΟΙΕΣ

Η ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

Έκτελει προεξοφλήσεις έμπορικών γραμματίων και
εισπραξεις τοιούτων εν Ελλάδι και τῷ Έξωτερικῷ.
Αγοράζει και πωλεί ξένα νομίσματα και χαρτονο-
μίσματα.

Έκδιδει πιστωτικας επιστολάς και αναλαμβάνει την
άπανταγού άποστολήν χρηματικών ποσών δια τηλε-
γραφικών ή ταχυδρομικών έντολών.

Ανοίγει πιστώσεις επί φορτωτικών.

Δέχεται τίτλους προς φύλαξιν' εισπραττει τοσομερί-
δια και πληρωμένους εις το άρτιον τίτλους' εκτελει
χρηματικας έντολάς' δέχεται άνεξόδως έγγραφάς εις
νέας εκδόσεις και εν γενεί εκτελει πῶσαν επί τίτλων
εργασίαν: ανταλλαγάς, εισπραξεις δόσεων ασφαλείας
κατά της εις το άρτιον κληρώσεως κτλ..

Χορηγεί δάνεια επί τίτλων.

Ανοίγει τρέχοντας λογαριασμούς και δέχεται χρη-
ματικας καταθέσεις: όψεως επί τόκω 3%, έτησίως και
επί προθεσμία προς 3%, 4%, 5% έτησίως δια τας αποδο-
τέας μετά 6 μηνάς, προς 4%, δια τας αποδοτέας μετά
1 έτος και 5% δια τας μετά δύο έτη και επείκεινα απο-
δοτέας. (Διά καταθέσεις όψεως εις συνάλλαγμα όψεως
επί Λονδίνου αποδοτέας εις συνάλλαγμα επί της αΐ-
της πόλεως πληρώνει προς το παρόν εξαίρετικώς τό-
κω 4% έτησίως). Έχει ειδικήν ύπηρεσίαν Ταμειυ-
τηρίου επί τόκω 4% έτησίως.

Έκτελει παντός είδους ναυτιλιακάς έργασίας: ναυ-
λώσεις άτμοπλοίων δια λογαριασμόν πλοιοκτητών ή
φορτωτών' πωλήσεις και αγορας άτμοπλοίων' ασφα-
λείας επί άτμοπλοίων, έναντίον παντός κινδύνου (θα-
λάσσης και πολέμου), έμπορευμάτων, τίτλων' εισπρά-
ξεις άβαριών' άνθρακείσεις πλοίων, κτλ. κτλ.

Έχει εις την διάθεσιν τού κοινού, υπό πάντας τούς
επιθυμητούς όρους ασφαλείας, ύπηρεσίαν ένοικιάσεως
σιδηρών διαμερισμάτων εν τῷ θησαυροφυλακίω της,
επί ενοικίω από Δρχ. 30 - έτησίως και άνω. Ειδική
κλεις παραδίδεται εις έκαστον πελάτην δι' ής ούτως
και μόνος δύνανται ν' άνοιξη το έπ' αυτού ένοικιασθην
διαμέρισμα.

ΤΙΜΟΛΟΓΙΟΝ ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΩΝ

Όλοκληρος σελίς εις ἓν τεύχος	Δραχ. 150
Ἡμίσεια	105
Τέταρτον σελίδος	70
Ὀνόμας	15

Διὰ χώρον μικροτερον αἱ τιμαὶ ἀνάλογοι

Δι' εἰκονογραφημένας διαφημίσεις, δι' ἑξ τεύχη ἢ περισσότερα ἰδιαίτεροι συμφωνίαι

ΕΡΓΑ ΤΗΣ Δ^{ΟΣ} ΕΥΓΕΝΙΑΣ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΕΚΔΟΘΕΝΤΑ		ΑΝΕΚΔΟΤΑ
ΔΙΗΘΗΜΑΤΑ Α'. Τόμος Φρ.	3.00	Η ΜΟΝΑΧΗ Δράμα Βοζτανικών τριπρακτων.
Β'.	2.00	Ο ΕΞΙΑΣΜΟΣ Δράμα κοινωνικών τριπρακτων.
Γ'.	1.50	Η ΚΛΕΦΤΟΠΟΥΔΑ Δράμα ιστορικών τριπρακτων.
Η ΓΚΟΥΡΑΙΝΑ Ιστορικόν μυθιστόρημα		Η ΤΖΕΝΗ ΜΕ ΓΕΛΙΟ ΤΗΣ κοινωνικόν δραματικόν
εξ υπερεπικρασιών, σελίδων	5.00	μυσπρακτων μεταφρασθὲν εἰς τὴν Ἀγγλικήν.
		ΩΤΑΝ ΛΕΠΗ ΤΟ ΧΡΗΜΑ Δράμα κοινωνικόν τρι-
		πρακτων. Πάντα ἀνταγμένα ἀπὸ τῆς Ἑλλ. Σκηνῆς.

Σειραὶ τῆς «Ἑλληνικῆς Ἐπιδημιώσεως» τοῦ Α'. Β'. Γ'. Δ'. Ε'. ΣΤ'. Ζ. καὶ Η. ἔτους πωλοῦνται εἰς τὰ Γραφεῖά μας πρὸς 25 φρ. ἑκάστη.

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ "ΜΟΥΣΙΚΗ,, ΕΤΑΙΡΙΑ ΠΙΑΝΩΝ "ΣΤΑΡ,,

13-15 Στοὰ Ἀρσακίου

Πιάνο καὶ αεροκονιόματα με μηχανικὰ ἔρσις ἐκ δρ. 40
Ὅλα τὰ τραγούδια ἔχον τῶν Ἑλλήνων συνθετῶν, καὶ ἕλα τὰ νεώτερα success.
Βιολιά, μανδολίνα, κιθάρα, τάλιγγες καὶ τούμπανα διὰ προσκόπου καὶ τὰ ἐξαρτήματα αὐτῶν.

Ζητήσατε τιμοκαταλόγους.